

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 43 (6047) СЕРЕДА, 11 БЕРЕЗНЯ 2015 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Про посилення санкцій і постачання зброї — жодного слова

Українське питання було в центрі обговорення під час перебування Президента Європейської Ради Дональда Туска у Вашингтоні. За результатами перемовин офіційно стало відомо тільки те, що «Брюссель і Вашингтон погоджуються щодо важливості збереження накладених на Росію санкцій». Президент Барак Обама наголосив на необхідності єдності в підходах США і Євросоюзу щодо кризи в Україні: «Ми мусимо зберегти міцну єдність, якщо йдеться про санкції, та допомогти Україні зберегти суверенність у часи, коли вона перебуває під загрозою». Американський лідер висловив подяку канцлеру Німеччини Ангелі Меркель і президентові Франції Франсуа Олланду за «Мінськ-2». При цьому наголосив на необхідності «продовжити тиск на Росію і сепаратистів», щоб ті дотримувались досягнутих домовленостей, а також на потребі створення ефективної системи моніторингу за дотриманням перемир'я. ▶ СТОР. 7

Готується до відкриття Локальне демократичне агентство

На Дніпропетровщині 18 травня вперше в Україні відкриється Локальне демократичне агентство (LDA). Його основні партнери — воєводство Нижня Сілезія (Польща) і регіон Ельзас (Франція).

Головні функції LDA — поглиблення демократичних процесів у регіоні, підтримка розвитку громадянського суспільства. Дніпропетровщина стане першим українським регіоном, громади якого напряму співпрацюватимуть із представниками місцевої та регіональної влади Ради Європи.

Як розповів член Управляючого Комітету LDA, співголова робочої групи з питань Східного партнерства Пер Вінтер, агентство в Дніпропетровську стане частиною широкої мережі LDA, що працює в сусідніх країнах.

— Роль міжнародних партнерів полягатиме у фінансовій підтримці, підготовці й реалізації спільних проектів, — зазначив він, **повідомляє наш власкор Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.**

Сто днів роботи: парламент на шляху реформ

Із прес-конференції Голови Верховної Ради України Володимира Гройсмана

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (з архіву «Голосу України»).

27 листопада 2014. Відкриття першої сесії Верховної Ради України восьмого скликання. Новообраний Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман, Президент України Петро Порошенко, новообраний Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк.

Сто днів тому, 27 листопада 2014 року, відбулося перше засідання Верховної Ради восьмого скликання, під час якого Володимира Гройсмана було обрано главою парламенту, сформовано коаліцію депутатських фракцій та призначено Арсенія Яценюка на посаду Прем'єр-міністра.

«Ми маємо перетворити український парламент не на гальмо, а на двигун реформ. Ми маємо забезпечити єдність української влади, приймати відповідальні рішення та розподіляти відповідальність. Ми маємо не дивитись на свою власну долю, а, врешті-решт, дивитись на долю нашої рідної України. Ми маємо все зробити для того, щоб змінити систему, зробити нашу роботу публічною, відновити довіру до українського парламенту, а це означає — до кожного присутнього у цій залі», — звертався до колег у своєму тогочасному виступі Володимир Гройсман. Що новому складу парламенту вдалося зробити за перші сто днів роботи? Про це йшлося під час учорашньої прес-конференції Голови Верховної Ради Володимира Гройсмана.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ ЧИТАЙТЕ НА 2-Й СТОР.

ПОДІЇ

Після чотирирічного простою ожив «Біостимулятор»

Одеське хіміко-фармацевтичне підприємство «Біостимулятор» відновляє роботу. **Наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ нагадує,** що створений 1921 року завод було зупинено в 2011-му.

— Наша лабораторія відтворила технологію виробництва відгону лиманних грязей. Тепер плануємо зареєструвати технічні умови нового препарату, як косметичного засобу. Продукцію випробували в деяких салонах Одеси і отримали схвальні відгуки. Гадаю, незабаром порадуємо жінок своєю косметикою для відновлення шкіри обличчя, — коментує подію директор «Біостимулятора» Геннадій Закіров.

Планують на підприємстві відновити й виробництво лікарських препаратів. Хоча для цього й доведеться адаптувати заводські потужності до сучасних стандартів виробництва фармацевтичної продукції в Україні.

«Національний резерв» охоронятиме місто

На найближчому засіданні виконавчого комітету Миколаївської міської ради розглянуть питання про створення нового формування з охорони громадського порядку «Національний резерв міста Миколаєва». Він допоможе міліціонерам, органам місцевого самоврядування й виконавчої влади запобігати кримінальним злочинам, а також надавати допомогу в ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, **пояснила наш кореспондент Ірина НЕЖИГАЙ.**

Як уже повідомляла наша газета, раніше в Миколаєві офіційно було зареєстровано ще три громадські формування з охорони громадського порядку: «Загін цивільної оборони «СКІФ», «Кордон» і «Бастіон».

КОРОТКО

■ Цього року на гаряче харчування земляків, які опинились у життєвій скруті, в бюджеті Кременчука заклали 277 тисяч гривень. Згадана сума на 47 тис. грн. перевищує минулорічну. За рахунок цих коштів улаштовуватимуть безоплатні обіди для самотніх громадян похилого віку й інвалідів, **інформує наш власкор Василь НЕЇЖМАК.**

■ Перший на Херсонщині музей народної творчості відкрився в обласному центрі на базі музичного училища. Кілька сотень експонатів для нього (від кераміки та вишивки до живопису) виготовили та подарували майстри відомого у краї творчого союзу «Дніпровська палітра». Вони й надалі мають намір поповнювати його колекцію, **повідомляє наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ.**

Київська міська держадміністрація виділила на ремонт вагонів метро 1 млрд. грн. *(УНН)*

Сто днів роботи: парламент на шляху реформ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Головне завдання Верховної Ради восьмого скликання — забезпечити проведення системних реформ та реалізацію їх виконавчою владою. Про це заявив Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман на пресконференції за підсумками перших 100 днів роботи парламенту восьмого скликання ***(на знімку)***.

«Перші 100 днів роботи нової Верховної Ради — це надзвичайно відповідальний період, у який формувались як український парламент, так і коаліція», — заявив В. Гройсман. До того ж він підкреслив, що Верховна Рада має відбутися як проєвропейський парламент, який здатний приймати рішення. Однак водночас багато явищ треба позбутися — має відбутися внутрішня реформа самого парламенту, який повинен приймати якісні рішення і стати відкритим у своїй роботі.

Глава парламенту продемонстрував журналістам слайдову презентацію «Парламент на шляху реформ». З нею кожен охочий може ознайомитися на офіційному сайті Верховної Ради.

Оприлюднена статистика свідчить, що парламент восьмого скликання працює вдвічі результативніше за попередні скликання.

Пріоритети

За словами В. Гройсмана, пріоритети у законодавстві визначено такі:

— національна безпека та оборона;
— реформа судоустрою і боротьба з корупцією;
— фінансова стабілізація;
— дерегуляція і захист прав інвесторів;
— децентралізація влади.

Пріоритети на найближчу перспективу:

— пакет економічних законів, спрямований на стабілізацію ситуації та подолання кризи;
— верховенство права і боротьба з корупцією;
— національна безпека та оборона;
— зміни до Конституції;
— децентралізація;
— підвищення ефективності державного управління.

Серед основних здобутків вищого законодавчого органу у сфері зовнішньої політики В. Гройсман назвав відмову від здійснення політики позаблоковості, звернення про звільнення депутата Надії Савченко, визнання Росії державою-агресором, формування та початок роботи всіх парламентських делегацій України у міжпарламентських організаціях.

Наступними завданнями на шляху реформування парламенту Голова Верховної Ради окреслив такі: підвищення якості законодавчого процесу, для чого вже презентовано План законодавчого забезпечення реформ; викорінення фактів неперсонального голосування, сутичок та неетичної поведінки -розробка Кодексу етики; підвищення відкритості роботи Верховної Ради; впровадження електронного врядування; підвищення інституційної спроможності парламентського апарату.

Питання про переформатування уряду сьогодні не стоїть

В. Гройсман відповів на численні запитання журналістів. Він заявив, що на сьогодні питання про переформатування уряду не стоїть.

«У мене немає жодної інформації щодо переформатування уряду, з прізвищами чи без прізвищ, так сьогодні питання не стоїть», — сказав він.

При цьому глава парламенту відзначив, що очікує прийняття позитивного рішення МВФ щодо надання кредиту Україні. Водночас В. Гройсман підкреслив, що розцінює це рішення МВФ як час для реформування країни, оскільки нереформована країна завжди потребуватиме кредитів.

«Ми маємо використати цей час для проведення змін, реформ, — наголосив керівник парламенту. — Ці кошти в першу чергу ми повинні використовувати для проведення реформ».

Коаліція — жива

У парламентської коаліції не все добре, але вона здатна приймати рішення у Верховній Раді, заявив Володимир Гройсман.

«Можливо, в коаліції не все добре. З точки зору взаємодії. Але вона дає сигнал, що вона жива, вона здатна приймати рішення», — сказав він.

Глава парламенту поінформував, що на розгляд депутатів внесено План законодавчого забезпечення реформ. Цей план передбачає 300 різного роду документів, із них майже 90 — це комплексні системні закони, у тому числі й зміни до Конституції. План реформ ще мають опрацювати парламентські комітети та депутати. Більшість законів заплановано затвердити у 2015 році. На думку В. Гройсмана, такий план повинен консолідувати коаліцію.

«Сам парламент повинен бути сучасним. Тому план реалізації реформ — це не просто папірець, це документ, згідно з яким повинні бути забезпечені такі реформи», — зауважив Голова Верховної Ради.

При цьому В. Гройсман наголосив на потребі взаємодії всіх гілок влади: «Ефективність роботи уряду, парламенту і Президента в 2015 році повинна дати відповіді на 2016 рік».

Найкращі ліки від кнопкодавства — відкритість

Відкритість роботи парламенту є найкращими ліками від кнопкодавства, переконаний В. Гройсман.

Відповідаючи на запитання журналістів про боротьбу з явищем кнопкодавства у парламенті, Гройсман зауважив, що жоден парламент не є ідеальним і у нинішньому скликанні також фіксували факти «кнопкодавства». В тому числі, й завдяки журналістам. Тому деякі питання, які розглядалися, виносилися на переголосування.

«Я вважаю, що в цьому питанні найкращі ліки — це відкритість», — сказав В. Гройсман.

ДОСЛІВНО

Голова Верховної Ради Володимир Гройсман:
— Головне — розпочати шлях перетворення пострадянської України на сучасну якісну європейську державу. Це наше спільне завдання.

Глава парламенту висловився за розробку Кодексу поведінки народного депутата. На його думку, такий документ зробить неможливим неперсональне голосування народних депутатів, а також викоренить непарламентські приклади поведінки у парламенті.

Голова Верховної Ради висловив сподівання, що парламент найближчим часом здійснить важливі кадрові призначення. Зокрема, буде сформована Вища рада юстиції відповідно до українського законодавства, оновлено склад Центральної виборчої комісії, Антимонопольного комітету та Рахункової палати. За його словами, ці питання буде винесено на голосування, як тільки рішення буде узгоджено.

Підвищення тарифів має бути збалансованим

Очільник парламенту визнав, що підвищення тарифів і цін є надзвичайно болісним для людей. На його погляд, вихід один — зростання тарифів має бути збалансовано якісною соціальною політикою держави. При цьому В. Гройсман відзначив, що парламент прийняв рішення про збільшення коштів, які буде виділено на субсидії, а уряд прийняв рішення про спрощення системи субсидій.

Тому що Донбас — це Україна

У відповідь на запитання щодо залучення до консультацій щодо змін до Конституції України представників Донбасу, Голова Верховної Ради заявив, що до конституційного процесу має бути залучена законно обрана влада Донецької та Луганської областей.

«До процесу консультацій має бути залучена законно обрана влада», — сказав В. Гройсман. — На мій погляд, законно обрана влада навіть на окупованих тимчасово територіях — це ті, кого обирали люди на місцевих виборах в 2010 році, — для мене це легітимно обрана влада Донбасу». До прикладу глава парламенту назвав міського голову Донецька Олександра Лук'янченка, котрий був обраний в 2010 році.

Голова Верховної Ради закликав до всеукраїнського діалогу:

«І на заході, і на сході України, і на півдні, і на півночі потрібен діалог, потрібно діалог вести зі всіма, тому що система створюється не для мене, а система створюється для держави і для українців. Тому дуже важливо, щоб цей процес був максимально обговорений з усіма, щоб всі розуміли сутність цих змін».

Глава парламенту наголосив, що місцеві вибори мають відбутися в Україні, й у тому числі на Донбасі, мають бути «демократичні, вільні та визнані міжнародною спільнотою».

В. Гройсман висловився за ухвалення нового закону про місцеві вибори. Він нагадав, що в парламенті створено якісну робочу групу, яка об'єднує депутатів, експертів, міжнародних фахівців. Робоча група збереться на цьому тижні й обговорить свою подальшу діяльність. На думку Голови Верховної Ради, новий закон про місцеві вибори має бути внесено до парламенту до кінця квітня.

Глава парламенту також відзначив, що треба дати можливість більшого тиску громадян на владу, яку вони обирають. Тоді буде підвищено відповідальність чиновників і представників влади на місцях.

Щодо того, коли глава парламенту відвідає Донбас, В. Гройсман відповів: «Після місцевих виборів я із задоволенням від легітимної влади отримаю запрошення і з задоволенням відвідаю будь-який населений пункт Донбасу, тому що Донбас — це Україна».

Наприкінці прес-конференції Голова Верховної Ради заявив, що «саме зараз народжується нова Україна» і висловив сподівання, що ми здолаємо всі виклики, які стоять перед нами. «Єдиний політичний прапор має бути — Україна понад усе».

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ФАКТ

— На розгляд нового парламенту в перші 100 днів його роботи внесено 771 закон та 1222 проекти постанов, що вдвічі перевищує кількість законопроектів, які за цей час було внесено упродовж двох попередніх скликань.

— За перші сто днів роботи проведено 33 пленарні засідання Верховної Ради. Тоді як за цей період парламенту сьомого скликання було проведено 13 пленарних засідань, шостого — 23.

— Новим парламентом розглянуто 304 проекти законів і 257 проектів постанов (у сьомому скликанні цей показник становив відповідно 59/168, у шостому — 150/137).

— У цілому прийнято 82 проекти законів і 166 постанов (у сьомому скликанні — 12 законів і 145 постанов, у шостому скликанні — 6/118).

Ініціативи щодо мирного врегулювання повністю виконуються

Голова Верховної Ради Володимир Гройсман запевнив членів Європейської народної партії про готовність України виконати намічений план реформ.

Під час зустрічі фракції партії «Блок Петра Порошенка» з делегацією ЄНП Володимир Гройсман підкреслив, що бачить у них друзів, і висловив переконання, що їхній візит буде плідним, і вони «відчують, як йдуть справи в Україні». Керівник парламенту повідомив про плани порядку денного у частині реформ і змін, які повинні відбутися.

Голова Верховної Ради нагадав, що сьогодні виповнюється 100 днів роботи новообраного парламенту, у якому створено проєвропейську коаліцію. За його словами, цьому передувала робота з формування Коаліційної угоди. «І низку кроків з реалізації цієї угоди уряд і парламент вже втілили у життя», — сказав Володимир Гройсман.

У розмові з колегами Володимир Гройсман повідомив, що нині в парламенті триває робота над Планом законодавчого забезпечення реформ, який «дозволить систематизувати роботу в конкретні терміни».

Голова Верховної Ради нагадав про те, що в Україні ведеться робота зі здійснення конституційної реформи у частині децентралізації врядування. «Маємо підготувати новий закон про місцеві вибори, котрий забезпечить прозорість виборчого процесу», — сказав він, додавши, що «є розуміння домашнього завдання, яке потрібно виконати Україні».

В. Гройсман проаналізував ситуацію на Донбасі й зазначив: ініціативи Президента щодо мирного врегулювання Україна виконує у повному обсязі. «Однак введення в Україну миротворців дозволило б припинити військову агресію проти нашої мирної країни», — додав він.

Володимир Гройсман подякував за підтримку України і висловив упевненість, що завдяки дружнім крокам європейських партнерів «Україна вистоїть і переможе у цей непростий час випробувань».

Прес-служба Верховної Ради України.

«Борітеся — поборете! Вам Бог помагає!»

9 березня Президент Петро Порошенко, Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк і від імені Верховної Ради Перший заступник глави парламенту Андрій Парубій** (на знімку)**, голова Київської обласної державної адміністрації Володимир Шандра, члени уряду, народні депутати, представники громадськості, діячі культури та мистецтв взяли участь в урочистих заходах з нагоди 201-ї річниці від дня народження Тараса Шевченка та поклали квіти до пам'ятника Великому Кобзарю у Києві. Традиційно у день народження великого поета глава держави вручив Національну премію України імені Тараса Шевченка 2015 року.

«Недарма імперія так його боялася і так боялася цього дня, що тривалий час не дозволяла або перешкоджала його святкувати. І також зрозуміло, чому «Кобзар» для нас, українців, став найважливішою після Біблії книгою», — сказав Президент під час вручення премії, наголосивши, що немає такого періоду і такої події в новітній історії України, де б Тарас не був зі своїм народом. «Під час Революції Гідності теж постало Шевченкове Слово. «Борітеся — поборете! Вам Бог помагає!» — лунало над Майданом. Ця настанова звучить і сьогодні, коли чиниться воєнна агресія проти нашої держави», — підкреслив Петро Порошенко.

Також в рамках радіомарафону «Шевченко мобілізує» Президент прочитав вірш Кобзаря «Молитва», відзначивши, що його слова актуальні й через 155 років після написання:

«Злоначинающих спини,
У пута кутії не куй,
В склепи глибокі не мурий.
А доброзиждущим рукам
І покажи, і поможи,
Святую силу ниспошли.
А чистих серцем? Коло їх
Постави ангели свої
І чистоту їх соблюди.
А всім нам вкупі на землі
Єдиномисліє подай
І братолюбіє пошли».

«Російські спецслужби без упину працюють над дестабілізацією обстановки в Україні, щоб зовнішню агресію посилити потужною внутрішньою дестабілізацією, розбратом, сваркою — і взяти нас з вами голими руками. Тому цей Тарасів вірш є для нас дороговказом, тому і прошу щодня Всевишнього послати нам єдність і ті самі братолюбіє та єдиномисліє. Щоб не прийшлося нам потім бідкатися словами великого нашого гетьмана Івана Мазепи: «През незгоду всі пропали. Самі себе звоювали», — сказав Президент та висловив переконання, що уроки історії для того нам і даються, щоб ми робили з них висновки. Україна є понад усе. Перемога буде з нами. Ми переможемо з мудрими Шевченківськими словами.

А от прем'єр Арсеній Яценюк під час радіомарафону прочитав уривок з поеми «Кавказ». За його словами, коли він розмірковував, які слова були б найкращі, щоб звернутися до країни, то пригадав, як цю поему читав Сергій Нігоян. «Слова цієї поеми надихають і дають впевненість у нашій праведній боротьбі», та зачитав уривок, який завершується словами:

«Борітеся — поборете,
Вам Бог помагає!
За вас правда, за вас слава
І воля святая!»

Сергій КОВАЛЕНКО.

Фото з сайту Верховної Ради.

ДОВІДКОВО

Лауреатами Шевченківської премії 2015 року стали поет Юрій Буряк (за книгу поезій «Не мертве море»), художник Микола Компанець (за мистецький цикл «Земля моїх батьків» та ілюстрації до творів Миколи Гоголя), письменник Костянтин Москалець (за книгу літературної критики та есеїстики «Сполохи») та актор Петро Панчук (за втілення образу Тараса Шевченка на вітчизняній театральній сцені).

Вірші Кобзаря лунали поруч із лінією фронту

Під час Шевченківських читань у Маріуполі.

Фото Євгена СОСНОВСЬКОГО.

Близько сотні мешканців Маріуполя взяли участь у Шевченківських читаннях у день народження поета. Біля пам'ятника Кобзарю лунали його вірші, а сам пам'ятник Тарасу Шевченку городяни прикрасили синіми і жовтими сердечками. Цього дня поблизу Широкіного Новоазовського району, за східною околицею Маріуполя, тривав бій, нагадуючи про те, що фронт — зовсім поруч.

Урочиста хода і мітинг на честь дня народження Кобзаря відбулися у Слов'янську. Участь в акції взяли громадськість, керівники міської ради, творчі колективи міста. Цими днями в Миколаївці, яка входить до складу Слов'янської міської ради, проходить Шевченківський театральний фестиваль, а в закладах культури підготували тематичні програми і виставки, **передає з Донеччини наш власкор Ліна КУЩ.**

Долучилися до вшанування генія і на Кіровоградщині, **повідомляє наш власкор Петро МЕЛЬНИК.** Тут у Малій Висці урочисто відкрили пам'ятник поету і пророку. На свято зібралося кількасот жителів міста і району. У Чернігові до пам'ятника Великого Кобзаря прийшли керівники області, народні депутати України Владислав Атрошенко та Валерій Куліч, лауреати Національної премії України ім. Т. Г. Шевченка, громадськість. Як **інформує наш власкор Сергій ПАВЛЕНКО**, у виконанні зведених хорових колективів академічного Чернігівського народного хору та капели бандуристів ім. О. Вересая прозвучали твори на вірші Тараса Шевченка. У Черкасах, **передає наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО**, волонтерські організації організували у філармонії благодійний концерт «Ну що б, здавалося, слова...», на якому збирали кошти для потреб 128-ї гірсько-піхотної бригади, дислокованої на сході країни. У Дубно, **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА**, відбувся прем'єрний показ кіностротрічки керівника кіностудії районного Будинку культури Миколи Величковського «Шевченкова Дорога». В основу стрічки покладено історично підтверджені матеріали про мандрівку Тараса Шевченка у Почаївську лавру, Кременець, селами Дубенського, Острозького районів, Берестечко.

У Волинському академічному обласному українському музично-драматичному театрі імені Т. Г. Шевченка відбулося літературно-мистецьке дійство «Уклін Тарасові», **передає наш власкор Микола ЯКИМЕНКО.** А у Сімферополі заборонили проводити зібрання біля погруддя поета в парку, що носить його ім'я. Кілької учасників акції, які все ж прийшли вклонитися Тарасу Шевченку і розгорнули синьо-жовті прапори, на одному з яких було написано «Крим — це Україна», затримала поліція. Шанувальників творчості поета звинувачують в екстремізмі, **повідомляє наш власкор Михайло РУДЕНКО.**

У НОМЕР

Парламентські процедури мають бути прозорі і системні

Питаннями децентралізації влади займатиметься спільна команда, створена на майданчику Верховної Ради під головуванням керівника парламенту Володимира Гройсмана. До її складу ввійдуть представники Президента і Кабінету Міністрів. Про це глава парламенту заявив в інтерв'ю тижневику «Дзеркало тижня».

Відповідаючи на запитання про створення єдиного центру прийняття рішень, які стосуються реформи, В. Гройсман зазначив: «Рішення вже прийнято. Глава цього центру чи групи, називайте, як хочете, — перед вами. У мене є два заступники: віце-прем'єр Геннадій Зубко та заступник глави адміністрації Президента Віталій Ковальчук».

Децентралізація передбачає внесення змін до Конституції, наголосив він: «Це завдання потрібно вирішити. І я зроблю все можливе, щоб його виконати. Повірте, нині це найоптимальніший і найбільш вірогідний варіант. Команда працюватиме професійно і швидко».

Керівник парламенту також нагадав, що з метою систематизації роботи Верховної Ради розроблено проект плану законодавчого забезпечення реформ. За його словами, депутатам варто попрацювати над календарним планом, щоб «займатися корисною і ефективною законотворчістю, а не балаканиною». Усі — і в апараті Верховної Ради, і в залі — повинні працювати професійно і чітко, переконаний В. Гройсман. Водночас він наголосив на важливості забезпечення прозорості та системності внутрішніх парламентських процедур. «Я знаю, як зробити роботу і апарату, і комітетів ефективною, — заявив він. — Досвід у мене є. І робитиму це, поки тут працюю».

Інше завдання, яке перед собою ставить керівник законодавчого органу, — це налагодження взаємодії політичних сил у коаліції і в парламенті. Таку задачу він назвав «абсолютно новою для української політики». Однак в цілому роботу Верховної Ради її очільник назвав продуктивною, бо коаліція є «достатньо живою». У ній, мовляв, «відбуваються якісь дискусії, йде боротьба за конкретні рішення», але в підсумку всі досить складні рішення — антикорупційні та економічні — приймаються. За словами В. Гройсмана, ніхто з учасників коаліції ще жодного разу не заявив про наміри вийти з неї. «Критикували — так, але не більше, — сказав він. — Тому передбачати дострокові вибори я не візьмуся». До слова, відповідаючи на запитання, керівник парламенту зазначив, що підтримує ідею переходу до пропорційних виборів за відкритими списками.

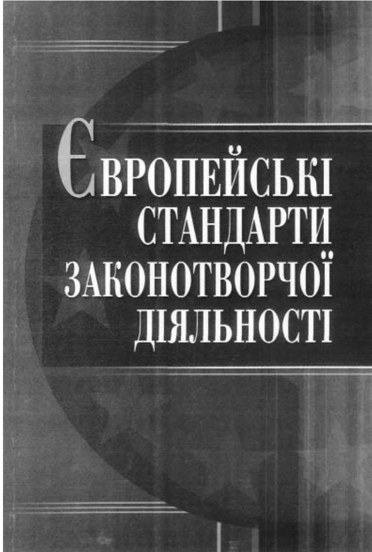
В ефірі «Чорного дзеркала» на телеканалі «Інтер» керівник парламенту назвав нинішню коаліцію «безпрецедентною». Вона включає понад 300 народних депутатів із п'яти фракцій. Більшість із них сповідують державницьку позицію, завдяки якій ухвалюються складні, але необхідні в різних сферах життя рішення.

Голова Верховної Ради повідомив, що порядок і дисципліну в сесійній залі спробують утримувати за допомогою змін до Регламенту, які дозволять «жорстко реагувати» на грубі порушення з боку депутатів. Працюють також над комплексними рішеннями, які унеможливлять неперсональне голосування.

Прес-служба Верховної Ради.

Європейські стандарти — в нормативну практику

Політичні зміни в Україні впродовж минулого року значною мірою вплинули на оновлення складу Верховної Ради України, продемонструвавши тим самим довіру громадян до політиків та партій, які йшли у владу під гаслами запровадження європейських демократичних стандартів та цінностей. У свою чергу суспільство очікує від парламенту системних реформ, які виведуть нашу державу із кризи й дадуть можливість їй посісти гідне місце на геополітичній арені.

У цьому контексті варто звернутися і до зарубіжного досвіду законотворення, належним чином переосмисливши його й адаптувавши до вітчизняних реалій. Відповідний аналіз, серед іншого, проводиться Інститутом законодавства Верховної Ради України. Зокрема, нещодавно побачило світ видання «Європейські стандарти законотворчої діяльності», підготовлене колективом інституту за загальною редакцією Голови Верховної Ради України Володимира Гройсмана*. Пропонована збірка є одним із серії актуальних науково-практичних посібників, приурочених до 20-річчя діяльності Інституту законодавства Верховної Ради України на ниві науково-правового забезпечення законодавчої діяльності парламенту.

Уже традиційно видання Інституту законодавства вирізняються своїми грунтовними методологічними підходами, чіткою структурою та ретельно підібраними й належним чином упорядкованими матеріалами. Не є винятком у цьому «Європейські стандарти законотворчої діяльності». Збірка цілком відповідає вектору зовнішньополітичних прагнень нашої держави та пріоритетам у галузі законотворення. Відібрані упорядниками й перекладені українською акти Європейського Союзу дають змогу вітчизняним законотворцям опанувати побудовані на демократичних засадах базові стандарти та принципи підготовки нормативних актів ЄС.

Значний інтерес викликають настанови щодо якості підготовки законопроектів. Так, однією з основних вимог до будь-якого законодавчого акта ЄС є його ясність, простота та чіткість, він має бути легко зрозумілий для всіх, а його застосування — передбачуваним. Із цією метою проводиться консолідація законодавчих актів, їх видозмінення та спрощення. Показовим є й те, що в ЄС прагнуть посилити роль юридичних служб парламентів, у тому числі їхніх експертів із правових/лінгвістичних питань, у покращенні якості розробки проектів нормативних актів.

Досить удалим і доречним видається структурування нормативних актів з питань законотворчості окремих країн. У збірці, зокрема, розглянуто досвід держав—засновниць ЄС (на прикладі нормативних актів Бельгії, Нідерландів та Німеччини), держав ЄС, в яких, як і раніше в Україні, панувала командно-адміністративна система управління (на прикладі нормативних актів Болгарії, Польщі та Чехії), а також про-ілюстровано підходи до реформування й удосконалення законодавчої техніки в тих державах, які разом з Україною ще адаптують власне законодавство на шляху до вступу в ЄС (на прикладі нормативних актів Албанії та Молдови).

Наведені документи свідчать про загальну тенденцію уніфікації стандартів розробки нормативно-правових актів. При цьому нерідко європейські держави поступаються власними традиціями заради послідовного запровадження європейських цінностей. Завдяки цьому відбувається гармонізація законодавства держав—членів ЄС та вироблення стандартів у сфері законотворення.

Цінність пропонованого видання для законотворців полягає також у тому, що вітчизняні фахівці, спираючись на зарубіжний досвід, можуть використати ті норми і стандарти, які вже довели свою ефективність на практиці, а також ті, які найкраще підходять Україні в нинішніх умовах. Водночас науково-практичний посібник «Європейські стандарти законотворчої діяльності» буде корисний для широкого наукового загалу та всіх, хто цікавиться питаннями реформування інституту парламентаризму в Україні.

* Європейські стандарти законотворчої діяльності: зб. док. Пер. з іноз. мов / Заг. ред. та вступне слово В.Б. Гройсмана. — К.: Парлам. вид-во, 2014. — 384 с.

Візит парламентської делегації до Королівства Швеція

9—11 березня 2015 року триває офіційний візит української парламентської делегації на чолі із заступником Голови Верховної Ради України Оксаною Сироїд *(на знімку)* ***до Королівства Швеція.***

До складу делегації ввійшли народні депутати Ганна Гопко («Самопоміч»), Іванна Климпуш-Цинцадзе (Блок Петра Порошенка), Олексій Рябчин («Батьківщина»), Наталія Кацер-Бучковська («Народний фронт»).

У рамках візиту — зустрічі українських парламентаріїв з депутатами Риксдагу (парламенту Швеції), спікером Риксдагу Урбаном Аліном, міністром закордонних справ Маргот Вальстрьом.

Українські депутати візьмуть участь у дискусії — круглому столі щодо викликів у сфері медіа та пропаганди, проведуть зустрічі з представниками асоціації органів місцевого самоврядування, ознайомляться з напрацюваннями та застосуванням електронного врядування, а також політикою та реформами в сфері енергетики у Швеції.

Прес-служба Верховної Ради.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 186^{1} Земельного кодексу України щодо спрощення процедури погодження проекту землеустрою

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Статтю 186^{1} Земельного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., №3-4, ст. 27) доповнити частиною восьмою такого змісту:

«8. У висновку про відмову погодження проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки органами, зазначеними в частинах першій - третій цієї статті, має бути надано вичерпний перелік недоліків проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки та розумний строк для усунення таких недоліків (який за письмовим проханням розробника проекту може бути продовжений).

Органами, зазначеними в частинах першій - третій цієї статті, може бути відмовлено у погодженні проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки лише у разі, якщо не усунено недоліки, на яких було наголошено у попередньому висновку. Не можна відмовити у погодженні проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки з інших причин чи вказати інші недоліки.

Повторна відмова не позбавляє права розробника проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки усунути недоліки проекту та подати його на погодження».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом місяця з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та приведення відповідними центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 11 лютого 2015 року.
№180-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 23 Закону України «Про міліцію» щодо виплати одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті) або каліцтва працівника міліції

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести до статті 23 Закону України «Про міліцію» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., №4, ст. 20; 1992 р., №36, ст. 526; 1993 р., №11, ст. 83; 2006 р., №51, ст. 519; із змінами, внесеними Законом України від 28 грудня 2014 року №76-VIII) такі зміни:

1. Частини третю, шосту та сьому викласти в такій редакції:

«У разі загибелі (смерті) працівника міліції, який перебував на службі в органах внутрішніх справ, під час виконання ним службових обов'язків сім'ї загиблого (померлого), його батькам та утриманцям виплачується одноразова грошова допомога в розмірі 500-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб, в порядку та на умовах, визначених Кабінетом Міністрів України»;

«У разі поранення (контузії, травми або каліцтва), заподіяного працівнику міліції під час виконання ним службових обов'язків, яке призвело до встановлення йому інвалідності, а також інвалідності, що настала в період проходження служби в органах внутрішніх справ або не пізніше ніж через три місяці після звільнення зі служби чи після закінчення цього строку, але внаслідок захворювання або нещасного випадку, що мали місце в період проходження служби в органах внутрішніх справ, залежно від ступеня втрати працездатності йому виплачується одноразова грошова допомога в розмірі 250-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб, - у разі встановлення інвалідності I групи, 200-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб, - у разі встановлення інвалідності II групи, 150-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб, - у разі встановлення інвалідності III групи в порядку та на умовах, визначених Кабінетом Міністрів України. Визначення ступеня втрати працездатності працівником міліції у період проходження служби в органах внутрішніх справ у кожному випадку ушкодження здоров'я здійснюється в індивідуальному порядку відповідно до законодавства.

У разі отримання працівником міліції поранення (контузії, травми або каліцтва) під час виконання ним службових обов'язків, що призвело до часткової втрати працездатності без встановлення йому інвалідності, одноразова грошова допомога призначається і виплачується у розмірі, визначеному Кабінетом Міністрів України. При цьому розмір одноразової грошової допомоги не повинен бути меншим за 20-кратний прожитковий мінімум, встановлений законом для працездатних осіб, та більшим за 100-кратний прожитковий мінімум, встановлений законом для працездатних осіб».

2. Частину десяту виключити.

II. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України, міністерствам та іншим центральним органам виконавчої влади у тримісячний строк після набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
13 лютого 2015 року.
№208-VIII.

Авторемонтний порівнюють із валізою без ручки

ДП «Рівненський авторемонтний завод», який підпорядкований Державному концерну «Укроборонпром», упродовж останніх років безуспішно бореться за виживання. Тож його порівнюють із валізою без ручки, яку шкода викинути, але й незручно нести. Попри звернення (вони датовані 22 травня та 21 липня 2014 року) Рівненської обласної державної адміністрації до ДК «Укроборонпром» із проханням вирішити долю виробничого підрозділу, вивести його з фінансово-економічної скрути, реакції не було.

Немає її й нині, коли на сході триває АТО і військову техніку ремонтувати дуже потрібно. І замість того, щоб це робити професійно та в більших масштабах на Рівненському авторемонтному заводі, техніку ремонтують волонтери з числа фермерів та підприємців, як це, скажімо, роблять у Здолбунівському районі та Костопілі. Навіть за великого бажання авторемонтний не може працювати, бо всі поточні рахунки підприємства заблоковано, все майно заводу описано та заарештовано Рівненською державною виконавчою службою, що створює серйозні проблеми під час фінансових розрахунків за ремонт автомобільної техніки.

Фінансово-економічне становище авторемонтного заводу дедалі погіршується. Він має чимало боргів за обов'язковими платежами до бюджету, не кажучи вже про заборгованість у заробітній платі працівникам. Тому не дивно, що на черговому засіданні комісії при Рівненській ОДА з погашення боргів у зарплаті перший заступник голови Рівненської ОДА Юрій Приварський назвав ДП «Рівненський авторемонтний завод» найбільшим боржником: борг із зарплати станом на 1 лютого цього року тут становить 3 мільйони 314 тисяч гривень.

Звичайно, якщо на підприємстві не виплачують зарплати, то складно за таких умов утримати кваліфікованих робітників. Відтак цілком може скластися (якщо вже не склалася) ситуація, коли техніку ремонтувати не буде кому.

У листі, адресованому ДК «Укроборонпром», Рівненська ОДА наводить ще один аргумент, який погіршує і без того складне становище авторемонтного заводу:

«На території ДП «Рівненський авторемонтний завод» на відповідальному зберіганні перебуває автомобільна техніка, двигуни, агрегати і майно Міністерства оборони України. Підприємство щорічно витрачає приблизно 1 мільйон гривень на зберігання цього майна. Це заробітна плата охороні та іншим працівникам, які ведуть облік, складають звітність; оплата за освітлення території, на якій розміщено майно; оплата за стоки; земельний податок та інші витрати. Міністерство оборони України не розраховується з підприємством за надані послуги — зберігання автомобільної техніки і майна».

Одне слово, обласна влада наполягає на тому, щоб усе-таки вирішити долю Рівненського авторемонтного заводу. Інша річ, що на всі її звернення господар підприємства в особі ДК «Укроборонпром» не реагує. Це видається більш ніж дивним у час, коли на сході України, м'яко кажучи, неспокійно, коли є потреба в ремонті військової техніки.

Почули ми й думку працівників, які «не для преси» припускають, що їх завод хочуть знищити свідомо, оскільки когось дуже впливового можуть цікавити гектари під підприємством. Адже воно розташоване в межах Рівного, і земля тут дуже дорога.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

Нещодавно побачило світ видання «Європейські стандарти законотворчої діяльності»

Як забезпечити молодь житлом?

Цього запитання уряд не чує

ХТО Є ХТО

***«Голос України» продовжує знайомити читачів з керівниками парламентських комітетів. Про свою політичну діяльність, проблеми в галузі спорту, туризму, оздоровленні дітей та їх вирішення розповів голова Комітету Верховної Ради з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму Артур ПАЛАТНИЙ** (на знімку).*

— Яким був ваш шлях у політику?

— Свою політичну діяльність розпочав на рівні Київської області, де за результатами місцевих виборів 2010 року партія «УДАР» здобула досить високий результат. Ми отримали фракцію у Київській обласній раді, яку я очолював протягом 2010—2012 років. У 2012 році балотувався за списком «УДАРу» до Верховної Ради, був обраний народним депутатом і головою парламентського Комітету з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму.

— Чому обрали партію «УДАР»?

—Бо діяльність нашої політичної сили базується на фундаментальних європейських цінностях — верховенстві права, повазі до закону, дотриманні прав і свобод, конкурентній демократії. Сьогодні ці речі можуть стати об'єднавчою основою стабільності та розвитку українського суспільства. А ще ми — партія реформ і від самого початку виступаємо за всебічне проведення позитивних змін у державі та пропонуємо конкретні проекти рішень у цьому напрямі.

— Які основні завдання комітету на період цієї сесії парламенту?

— Після набуття чинності низки законів, прийнятих наприкінці минулого року, істотно загострились проблеми у сферах фізичної культури і спорту, оздоровлення та відпочинку дітей. Тому комітет зобов'язаний вжити всіх можливих заходів для забезпечення належного функціонування цих галузей. Важливим завданням є вдосконалення системи забезпечення прав дітей в умовах збройного конфлікту та воєнних дій. У зв'язку з цим у низці випадків неможливий доступ до інформації батьків вимушено переселеної дитини, гальмуються прийняття рішень з постійного влаштування неповнолітніх. Необхідно визначити чіткий, узгоджений алгоритм дій органів державної влади та їх відповідальність за виконання завдань, які стосуються захисту прав дітей, сімей з дітьми, котрі опинилися в складних життєвих обставинах.

Крім того, треба вирішити питання збереження житлових та інших майнових прав дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування. Через відсутність скоординованої роботи регіональні програми, спрямовані на вирішення цих питань, не виконуються. Порушуються вимоги статті 46 Житлового кодексу щодо своєчасного взяття таких підлітків на квартирний облік. Повільно впроваджуються заходи, що стосуються забезпечення випускників шкіл-інтернатів соціальними гуртожитками.

— У зв'язку з бюджетною децентралізацією дитячі спортивні школи в регіонах переходять на баланс місцевих бюджетів, що може призвести до їх закриття, бо на місцях грошей на це немає. Схожа ситуація із закладами оздоровлення та відпочинку. Що робить комітет для розв'язання цієї проблеми?

— Комітет приділив велику увагу розв'язанню проблем фінансування значної частини ДЮСШ, а також скасування пільг на землю для спортивних об'єктів. З початку цього року спортивні школи втратили фінансування у розмірі близько 200 мільйонів гривень, які раніше отримували від Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності. Згідно з новим законодавством ДЮСШ переходять на утримання місцевих бюджетів, доходи яких істотно зменшились. Тому значна частина органів місцевого самоврядування не має можливості додатково фінансувати спортивні школи.

Комітет також вважає помилковим запровадження плати за навчання у ДЮСШ, адже більшість батьків не можуть сплачувати за це. Тож отримаємо суттєвий відтік дітей зі спортивних шкіл. Треба враховувати, що майже всі учні вже сьогодні самостійно купують спортивну форму й екіпіровку та сплачують виїзди на змагання. Крім того, досі відсутній механізм сплати коштів, не визначено розмір оплати залежно від виду спорту.

Комітету разом з Міністерством молоді та спорту, спортивною громадськістю вдалося домогтися виділення місцевим кошторисам субвенції з Державного бюджету у сумі 100 мільйонів гривень на часткове фінансування ДЮСШ, які до цього року отримували підтримку з Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності.

На жаль, ще в гіршому стані опинилася сфера оздоровлення та відпочинку дітей. Втрачено фінансування цієї галузі за рахунок коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, що у попередні роки становило 350—380 мільйонів гривень. У держбюджеті на оздоровлення та відпочинок неповнолітніх передбачено приблизно на 200 млн. грн. менше порівняно з минулими роками.

Ще одна проблема — це скасування норми Податкового кодексу про звільнення дитячих санаторно-курортних та оздоровчих закладів, спортивних організацій і установ від сплати за землю, а також запровадження для них податку на об'єкти нежитлової нерухомості.

За даними Міністерства соціальної політики, цього року заплановано охопити оздоровленням та відпочинком на 700 тисяч дітей менше, ніж торік. Тож сьогодні руйнується соціальна функція цієї сфери, що, в свою чергу, призведе до істотного збільшення підліткової злочинності, погіршення здоров'я неповнолітніх.

Комітет звернувся до Кабінету Міністрів із пропозицією під час внесення змін до держбюджету запровадити субвенцію місцевим кошторисам у сумі 350 млн. грн. на часткове фінансування оздоровлення та відпочинку дітей. Утім це питання не було вирішено, проте комітет тримає його на контролі та наполягатиме на запровадженні зазначеної субвенції.

Також членами комітету на розгляд Верховної Ради внесені законопроект про підтримку дитячо-юнацького спорту і фізичне виховання дітей та зміни до Податкового кодексу щодо забезпечення стабільного розвитку сфери фізичної культури і спорту.

Першим документом пропонується відновити посади фахівців з фізичної культури у дошкільних та інших навчальних закладах, збільшити мінімальну кількість уроків фізкультури. Крім того, пропонується скасувати норми щодо запровадження сплати за навчання дітей у ДЮСШ.

Другий законопроект звільняє від сплати за землю дитячі санаторно-курортні, оздоровчі, дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади, установи культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів. Також згідно з документом ці пільги отримають підприємства та організації, на яких розміщені спортивні споруди, що використовуються для підготовки військовослужбовців та працівників правоохоронних органів, проведення всеукраїнських, міжнародних змагань та навчально-тренувального процесу збірних команд України.

— Чи вдалося під час перегляду держбюджету передбачити кошти для надання пільгових довгострокових кредитів молодим сім'ям та малозабезпеченим громадянам на будівництво і придбання житла?

— З минулого року фактично не працює Державна програма забезпечення молоді житлом на 2013—2017 роки, бо на її фінансування немає грошей. Попри численні звернення комітету до Кабінету Міністрів, на поточний рік з держбюджету асигнувань на молодіжне житлове кредитування не передбачено. Це сталося вперше з 1998 року.

Це питання постає дедалі гостріше. На сьогодні понад мільйон громадян не забезпечені квартирами. На тлі економічної кризи, складної ситуації на сході, масових звільнень з роботи молоді нічого не залишається, як виїжджати з країни назавжди.

Нещодавно в комітеті відбулися слухання з цього питання, де переважна більшість учасників висловилася за відновлення фінансування програми пільгового кредитування молоді на придбання житла в розмірі 200 млн. грн. Але й цього разу в уряді нас не почули.

Вважаю, що позитивне розв'язання цієї проблеми сприяло б поліпшенню соціально-побутових умов молодих сімей, демографічній ситуації в Україні та стало б, безумовно, одним із чинників довіри громадян до влади.

— Розкажіть, будь ласка, про напрацювання з розвитку туристичної галузі?

— Насамперед треба зазначити, що немає політичної волі керівництва держави для економічного розвитку цієї галузі. За роки незалежності дев'ять разів відповідний орган виконавчої влади реорганізовувався. По суті, це зводилось до того, що він займався тільки прийманням та передачею справ. Цю проблему потрібно вирішувати на державному рівні, адже без її розв'язання буде досить важко конкурувати на світовому ринку туристичних послуг і навіть у боротьбі за українського споживача.

Комітет бере активну участь у вирішенні цих питань, зокрема у напрацюванні змін до Державного бюджету, Податкового кодексу та законопроектів, що стосуються розвитку туристичної галузі. Також комітет проводить виїзні засідання, круглі столи за участю органів місцевого самоврядування, представників туристичних компаній, санаторно-курортних закладів. За підсумками одного з них ухвалили рішення створити при комітеті експертну раду з питань туризму і курортів, що опікуватиметься розробкою нормативно-правових актів із розвитку цієї галузі.

— Яку альтернативу Криму може запропонувати вітчизняний туризм?

— Крим — це, безумовно, втрата, але тимчасова. Водночас треба ширше використовувати масштабність міст і населених пунктів Азовського та Чорного морів, які, крім оздоровчого чинника, мають унікальні лікувальні можливості. Також треба облаштовувати наші мальовничі річки Дніпро, Дунай, Дністер, Десну та озера. А Західна Україна: Прикарпаття, Закарпаття, Тернопільщина, Львівщина вже всьому світу довели, що в Україну треба їхати, адже це одне з найкращих і мальовничих місць. Тому реальна альтернатива Криму існує, потрібно лише створити необхідну матеріально-технічну базу, забезпечити транспортні зв'язки і провести відповідні маркетингові дії.

— Найбільше досягнення комітету з часу вашого головування?

— До найбільших досягнень комітету відношу відновлення та збереження Міністерства молоді та спорту. Раніше це була Державна служба молоді та спорту, яку за нашими наполяганнями реорганізували в міністерство. А наприкінці 2014 року існування профільного відомства взагалі було поставлене під загрозу. Його хотіли ліквідувати.

Також треба зазначити, що члени комітету сповідують принцип професіоналізму під час прийняття рішень, а не політичних баталій. У нас присутній конструктивний діалог. Це дає можливість ухвалювати необхідні законодавчі акти та лобіювати інтереси молодих сімей і представників спортивної сфери.

— Чи продовжуєте викладати в Переяслав-Хмельницькому державному педагогічному університеті ім. Г. Сковороди?

— У цьому університеті я здобув вищу освіту, а згодом тривалий час працював доцентом кафедри спортивних дисциплін, ігор та туризму. Проте після обрання народним депутатом повністю зосередився на політичній діяльності і сьогодні викладацькою роботою вже не займаюся.

Водночас у Переяславі-Хмельницькому постійно проводжу депутатські прийоми, спілкуюся з людьми, в тому числі зі студентами та педагогічним колективом університету. У нас дружні стосунки, тому намагаюся допомагати цьому навчальному закладу.

Інтерв'ю вів Сергій МЕЛЬНИК.

З ДОСЬЄ

У 1994 році Артур Палатний закінчив Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди. Отримав кваліфікацію вчителя фізкультури. Після чого вступив до аспірантури Національного університету фізичного виховання і спорту України, захистив дисертацію та отримав науковий ступінь кандидата наук з фізичного виховання та спорту за спеціальністю «Олімпійський та професійний спорт». З 2010 по 2012 рік — голова фракції «УДАР Віталія Кличка» в Київській обласній раді. До парламенту пройшов по списку партії «УДАР» у 2012 році. Нині Артур Палатний — народний депутат від фракції «Блок Петра Порошенка». Також очолює Комітет Верховної Ради з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму та обіймає посаду віцепрезидента київської Федерації боксу.

У НОМЕР

РНБО скличуть, щоб обговорити виконання Мінських угод

Виконання Мінських домовленостей стало темою обговорення під час учорашнього засідання Воєнного кабінету, яке проходило під головуванням Президента України Петра Порошенка. Про це заявив міністр закордонних справ України Павло Клімкін за результатами зустрічі: «З боку Генерального штабу було підкреслено, що Збройні сили України виконують Мінські домовленості відповідно до принципів міжнародного права і умов ОБСЄ. Ми це робимо дуже чітко і відкрито», повідомляє «Укрінформ». При цьому, за словами глави вітчизняного зовнішньополітичного відомства, під час наради було зазначено, що представники так званих ДНР і ЛНР не допускають представників спеціальної місії ОБСЄ до моніторингу процесу відведення важкого озброєння. «Таким чином перетворюють значну частину цього процесу на профанацію», — наголосив міністр. Крім того, стало відомо, що найближчими днями відбудеться засідання Ради національної безпеки та оборони України. На порядку денному — необхідні кроки для виконання Мінських домовленостей.

НКРЕК працює в інтересах обленерго, а не споживачів

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (НКРЕК), працює в інтересах обленерго, а не кінцевих споживачів електроенергії. Про це під час прес-конференції **заявив народний депутат, член партії «Воля» Юрій Дерев`янко (позафракційний).**

За його словами, йдеться про ринок підключення до електричних мереж будь-якого суб`єкта господарювання або приватних осіб, де НКРЕК фактично встановила монополію та забезпечує додатковий дохід для обленерго. «Комісія вибудувала корупційну схему ще на початку 2013 року і вона працює донині. Раніше для підключення до електромереж майбутній споживач електроенергії або замовник могли на вільному конкурентному ринку обрати собі виконавця з проектування, підключення і проведення робіт. А в 2013 році НКРЕК запровадила правила приєднання електроустановок до мереж, за якими проектування, будівництво та підключення покладено на обленерго. Тобто комісія спрацювала не на збалансування стосунків між споживачами і постачальниками, а фактично на обстоювання інтересів власників обленерго», — розповів парламентарій.

Народний обранець наголосив, що ця схема блокує можливість залучення інвестицій, здачі об`єктів в експлуатацію тощо. Крім того, існує корупційна складова. У випадку нестандартного підключення користувач має дати представникам обленерго хабар у розмірі чотирьох тисяч гривень за кожен кіловат напруги в мережі. Це не може не викликати занепокоєння. Тож, якщо комісія негайно не відреагує на це і не внесе зміни у правила, буде логічно ставити питання про звільнення її членів. «Ми двічі зверталися до НКРЕК, і вони сказали, що залучать нас і учасників ринку до розробки нових правил. Минуло вже два з половиною місяці, і ніхто нічого не робить. Це неприпустимо», — сказав Ю. Дерев`янко та додав, що члени партії "Воля" розробляють законопроект, який має допустити компанії з відповідною ліцензією до участі у виконанні вказаних робіт.

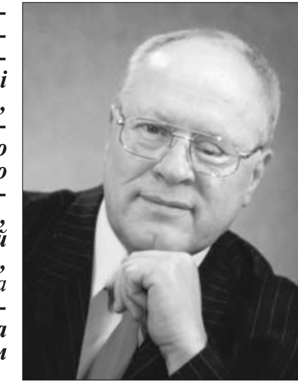
Марина СЄРГЄЄВА.

У Харкові півтори тисячі студентів отримали пільгові картки з 50–відсотковою знижкою для проїзду в метро. Документ дає право на 60 поїздок щомісяця, студентам вишів області та учням ПТУ з бюджету компенсують лише 50 поїздок, *повідомляє наш власкор Микола Косий*

Коментуючи закон, удосконалюємо правову основу освіти

Поліпшити складну економічну, соціальну та політичну ситуацію в Україні без здійснення важливих кроків щодо реформування в цих та інших сферах неможливо. У деяких напрямах реформування вже зроблено перші кроки, зокрема у сфері вищої освіти. Розвиток вітчизняної системи освіти і науки, її успішна інтеграція в європейський та міжнародний освітянський простір є досить важливим завданням. Саме його вирішенню покликаний сприяти прийнятий 1 липня минулого року Закон України "Про вищу освіту". Роз'ясненню його основних положень присвячено Науково-практичний коментар, який нещодавно вийшов у Парламентському видавництві. Цей коментар за редакцією доктора юридичних наук, професора, члена-кореспондента НАН України Віталія ОПРИШКА *(на знімку)* ***підготував колектив юридичного факультету Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана. Ми звернулися до Віталія Федоровича з проханням відповісти на деякі запитання, пов'язані з цією роботою.***

— Віталію Федоровичу, скажіть, чим обумовлена підготовка цього Науково-практичного коментарю та й ще в такому великому обсязі — аж 672 сторінки?

— Як свідчить практика законодавчого регулювання в будь-якій сфері, її ефективність залежить не лише від наявності відповідних законів, а й від розуміння нормативних положень, які містяться в них. У житті ми нерідко зустрічаємо випадки, коли норми закону по-різному тлумачаться, а це значить, що вони можуть не завжди правильно застосовуватися. У таких випадках у народі нерідко кажуть: «Закон як дишло, куди повернеш — туди й вийшло». Це й обумовлює необхідність роз'яснення змісту законодавчих актів, сприяє однозначності їх застосування та в кінцевому підсумку підвищенню ефективності правового регулювання у відповідній сфері. Це безпосередньо стосується і Закону України «Про вищу освіту», в якому закріплено чимало положень, які потребують свого роз'яснення. Від студента до ректора вишу, Міністерства освіти і науки чи іншого органу державної влади залежить неухильне виконання приписів нашого законодавства, а це потребує їх правильного розуміння, тлумачення і застосування.

— Які найважливіші новели закріплено в новому Законі України «Про вищу освіту»?

— Цілком зрозуміло, що в новому законі міститься багато нових положень, які випливають із потреб суспільства, держави і вищої школи. На деяких, найбільш суттєвих, хотілось би зупинитися.

Так, розділ V закону «Забезпечення якості вищої освіти» визначив правовий статус нового органу в системі вищої освіти — Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти — постійно діючого колегіального органу, уповноваженого на реалізацію державної політики у сфері забезпечення якості вищої освіти. Цей орган здійснює повноваження щодо ліцензування освітньої діяльності, акредитації освітньої програми та інші. Слід зазначити, що питання створення цього органу було предметом широких дискусій, які не припинилися навіть після прийняття нового закону. Я сподіваюся, що вони завершаться, коли його ефективна діяльність засвідчить і підтвердить доцільність його створення.

Одним із суттєвих нововведень, закріплених у законі, є надання права вищим навчальним закладам приймати остаточне рішення щодо присудження наукових ступенів акредитованими спеціалізованими вченими радами, а дослідницьким університетам надано й право приймати остаточне рішення щодо присвоєння вчених звань. Працівники вищої школи називають це рішення майже революційним, адже в його основі лежить не лише питання розширення повноважень, а й підвищення відповідальності вищих навчальних закладів, уникнення доволі частих випадків бюрократичної тяганини в цій справі.

Закон вніс зміни щодо строків перебування на посадах ректорів, деканів і завідувачів кафедр вищих навчальних закладів. Якщо раніше законодавство не визначало їх, то новий закон установив відповідні обмеження. Так, усі вони не можуть перебувати на зазначених вище посадах більше як два п'ятирічні строки.

Важливе місце в законі відводиться положенням, що стосуються автономії вузів, сутність якої зводиться до самостійності, незалежності і відповідальності вищого навчального закладу у прийнятті рішень стосовно розвитку академічних свобод, організації освітнього процесу, наукових досліджень, внутрішнього управління, економічної та іншої діяльності, самостійних добору і розстановки кадрів.

Новий закон зменшив обсяг навантаження науково-педагогічного працівника. Замість раніше визначеного максимального навантаження на одну ставку такого працівника 900 годин, нині воно встановлено обсягом 600 годин. Зменшено і навантаження на студентів. Кількість годин в одному кредиті нині становить 30 годин, замість раніше встановлених 36.

— Віталію Федоровичу, як вирішується питання з фінансуванням вишів, оскільки навколо нього точилося і точиться чимало дискусій, особливо в нинішніх важких для суспільства і держави умовах?

— Новий закон встановив, що власні надходження державних і комунальних вищих навчальних закладів, наукових установ, отримані від плати за послуги, що надаються згідно з освітньою, науковою та навчально-виробничою діяльністю, благодійні внески та гранти відповідно до рішення, прийнятого вченою радою вищого навчального закладу, наукової установи, зараховуються на спеціальні реєстраційні рахунки, відкриті в територіальному органі центрального органу виконавчої влади у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів або на поточні та вкладні (депозитні) рахунки установ державних банків. Зазначені доходи, а також відсотки, отримані від розміщення коштів ВНЗ, включаються до фінансового плану (кошторису) вищого навчального закладу, наукової установи і можуть використовуватися на відповідні потреби.

— В якому напрямі має розвиватися законодавство про освіту?

— Безумовно, ухвалення Закону «Про вищу освіту» вимагає змін до чинного законодавства. До речі, розділом XV «Прикінцеві та перехідні положення» нового закону вже передбачено внесення змін до окремих статей Земельного кодексу України, законів України «Про освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про електроенергетику», «Про зайнятість населення». Відповідно до зазначеного розділу, Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим законом запропоновано підготувати і подати на розгляд Верховної Ради України проект нової редакції закону «Про професійно-технічну освіту». Крім того, уряд повинен підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України та інших нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим законом.

Загалом законодавство про освіту, зокрема і вищу, потребує узгодженості, систематизації. У процесі дискусії з одним із рецензентів цього коментарю Петром Таланчуком (колишнім міністром освіти і науки, а нині президентом відомого Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна») ми дійшли висновку, що потрібно вже думати про кодифікацію освітянського законодавства, яка б завершилась прийняттям Освітянського кодексу. Це надало б можливість не лише систематизувати відповідним чином положення законодавства в цій сфері, а й уникнути дублювань, колізій та інших недоліків.

— Дякую.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

З наступного навчального року викладачам зменшать навантаження, а студентам забезпечать академічну мобільність

ПРОДОВЖЕННЯ. ПОЧАТОК У НОМЕРІ ВІД 7 БЕРЕЗНЯ 2015 РОКУ.

Після дискусії на засіданні парламентського комітету стало зрозуміло, що новий перелік галузей знань і спеціальностей буде таким само компромісом, як і сам закон про вищу освіту. Свої зауваження до документа висловило керівництво вишів, яке здебільшого проти «злиття» та укрупнення «своїх» спеціальностей. Прихильники намірів МОН свою позицію висловлюють не так голосно і не завжди публічно.

Зрештою, профільний комітет відзначив, що остання редакція оприлюдненого для обговорення проекту переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти, містить певні суперечності і неточності (зокрема, звернув увагу на невідповідність спеціальностей галузі знань «Освіта» Міжнародній стандартній класифікації освіти 2013 року та класифікації галузей освіти та підготовки Європейського Союзу) і потребує доопрацювання. При цьому голова комітету Лілія Гриневич наголосила, що новий перелік — це важлива точка відліку, з якої розпочнеться розроблення нових стандартів освіти. Якщо ми справді прагнемо інтегруватися у європейську академічну спільноту, доведеться міняти підходи. Передбачена новим рамковим законом автономія надає університетам можливість самостійно, без вказівок «згори», подбати і про якість своєї освіти, і про її зміст. Виші отримали право самостійно формувати освітні програми та навчальні плани. Якщо ВНЗ скористаються цією можливістю, то вже з 1 вересня цього року студенти не гаятимуть час на вивчення БЖД (безпеки життєдіяльності), охорони праці тощо і більше уваги приділятимуть профільним дисциплінам. «Раніше міністерство вказувало конкретний перелік курсів, які треба викладати», — пояснює перший заступник міністра освіти і науки Інна Совсун. Це було записано в освітніх стандартах — у тій частині, яка має назву ОПП (освітньо-професійні програми). Нові вимоги ще не сформульовано, вони мають бути концептуально іншими.

Доки діють старі ОПП, Міносвіти вирішило видати окремий наказ про формування навчальних планів на наступний рік. «У процесі формування нових навчальних планів для першокурсників бакалаврату і магістратури виші можуть використовувати ОПП або ж не використовувати їх. Тепер вони носять рекомендаційний характер, — уточнює Інна Совсун. — Якісь курси, дисципліни можна укрупнювати, якісь викидати, якщо вони втратили свою актуальність. Там прописано й таку норму — в навчальних планах на наступний рік має бути не більше 16 дисциплін для одного студента (раніше у нас було 20—25 дисциплін на рік)». Тож тепер спудеї матимуть менше навантаження. Оскільки низка дисциплін вивчається протягом півроку, варто уточнити: йдеться про те, що студент одночасно не може слухати більше восьми курсів (в Європі їх зазвичай п'ять). «Це розв'язує руки університетам. Коли вони оприлюднять свої навчальні плани, ми побачимо, хто з цього скористався, а хто ні», — каже перший заступник міністра.

Крім того, МОН планує полегшити життя охочим змінити виш. Коли через російську агресію на сході студенти з Донбасу почали переводитися до столичних навчальних закладів, несподівано з'ясувалося, що вони мають величезну академрізницю. Наприклад, економісти мусили додатково скласти 25 предметів! «Зокрема, проблема в тому, що наші університети дуже механістично підходять до порівняння дисциплін. Десь, наприклад, викладають історію політичних вчень, а десь — історію політичної філософії. І формально це різні курси. Насправді треба дивитися на зміст», — пояснює Інна Совсун. Тому навчальну програму має бути оприлюднено на сайті університету.

Врегулює ці питання положення про академічну мобільність, яке розробляють у МОН. «Там буде прописано, що при мобільності чи то всередині країни, чи при міжнародній, ключовим елементом під час зарахування має бути визначення компетенцій, яких досяг студент, а не номенклатура назв дисциплін, які він прослухав», — обіцяє перший заступник міністра.

Один і той самий предмет у різних вишах (навіть у межах одного міста) можуть вивчати на різних курсах, що теж ускладнює процес переведення. Скажімо, політологам неодмінно викладають історію політичних вчень — чи то на першому курсі, чи то на другому. МОН обіцяє розв'язати й цю проблему.

Тепер кожен виш самостійно визначатиме і затверджуватиме Положення про організацію навчального процесу. Критично важливою є навіть така дрібниця, як розклад лекцій. «У ньому мають бути «вікна». Інакше не буде жодної вибірковості дисциплін і жодної міждисциплінарності», — додає Інна Совсун. Маючи вільні пари, студент-другокурсник, що перевівся до іншого вишу, зможе надолужити академрізницю і прослухати ту саму історію політичних вчень разом із першокурсниками.

Анна ЛУКАНСЬКА.

ДАЛІ БУДЕ.

ТИМ ЧАСОМ

Найвищу освітянську нагороду отримав професор, який готує фахівців для світових компаній.

Медаллю Національної академії педагогічних наук України «Ушинський К.Д.» нагороджено професора кафедри комп'ютерних наук Вінницького національного технічного університету Володимира Месюру.

Лауреат найвищої у нашій державі освітянської нагороди, кандидат технічних наук Володимир Месюра тренує збірну команду університету з програмування. Майбутні фахівці ІТ-технологій під його орудою уже тричі брали участь у фіналах першості світу, виборюючи призові місця. Своїми успіхами завдячують йому колишні студенти, які нині працюють у провідних зарубіжних фірмах. Зокрема, в офісах Google отримали роботу п'ятеро випускників професора: Віталій Невідомий — у головному з них у Сан-Франциско, Сергій Кашубін і Богдан Власюк — у Цюриху, Павло Коржик — у Сіднеї, Олег Морфіянець — у Токіо. Олексій Стах розробляє програмне забезпечення у компанії Microsoft у США. У цій країні аспірантом університету Дюка є Дмитро Коржик. На роботу в заокеанську країну поїхав Ігор Сугак. Це не повний перелік талановитих учнів професора Месюри.

СВІТ БЕЗ КОРДОНІВ

Спочатку поверніть Крим

Росія не може повернутися до «великої вісімки», поки не буде врегульовано конфлікт в Україні. На цьому наголосили федеральний канцлер Німеччини Ангела Меркель та прем'єр-міністр Японії Шиндзо Абе під час переговорів у Токіо. У березні саме минає рік, як «елітний клуб» промислово розвинутих країн виключив Росію зі своїх членів через анексію Криму. Відповідно, на саміт до Сочі лідери тепер уже «сімки» не поїхали.

Наступна зустріч лідерів семи провідних країн світу відбудеться у червні в Німеччині. І Ангела Меркель наголосила, що «тема Криму» там обов'язково звучатиме.

Прем'єр-міністр Японії, країни, яка головуватиме в «сімці» і прийматиме саміт лідерів після Німеччини, зазначив, що нині неможливо вести «змістовний діалог» з Росією через її позицію, яка може становити загрозу для всієї системи міжнародної безпеки. Водночас Абе зазначив, що є домовленість «продовжувати працювати з Росією над дипломатичним розв'язанням конфлікту і домагатись від Москви конструктивних дій».

Тема конфлікту на Донбасі та анексії Криму — була провідною під час дводенного візиту Ангели Меркель до Токіо. «Німеччина засуджує позицію Росії, яка підтримує озброєні формування сепаратистів на сході України, і вдячна Японії, яка дотримується такої саме точки зору, — заявила канцлер Німеччини, виступаючи з публічною лекцією про міжнародне становище. Вона переконана, що варто продовжувати пошук шляхів дипломатичного розв'язання проблем. Однак про відміну санкцій проти Росії не може бути й мови.

Ніна БАЛИКОВА.
Токіо.

ФОТОФАКТ

У північних і східних регіонах Індії існує традиція виготовлення тарілок із листя салового дерева. Плетіння таких виробів — справжній бізнес для місцевих жителів.

Фото Xinhua/Укрінформ.

У Японії згадують землетрус і думають про майбутнє

Сьогодні минає чотири роки відтоді, як біля північно-східного берега Японії на глибині 24 кілометри стався землетрус силою в 9 балів. За останніми даними, більш як 16 тисяч мешканців цієї території загинуло, 350 тисяч залишилися без даху над головою, 600 тисяч було евакуйовано. Землетрус та цунамі спричинили техногенну катастрофу — аварію на АЕС Фукусіма.

Відтоді чимало зроблено для повернення життя на постраждалих територіях. Де це можливо, відновлено міста і села, прокладено нові дороги, збудовано тисячі нових будинків. Днями уряд країни ухвалив рішення виділити ще 6 трильйонів ієн (50 мільярдів доларів) на відновлювальні роботи після землетрусу та цунамі. Гроші надходитимуть упродовж п'яти років і надаватимуться із бюджету, не накладаючи додаткових податкових обтяжень на громадян.

Головним чином кошти буде спрямовано на спорудження нових будинків для постраждалих у префектурах Івате, Міягі та Фукусіма, на інфраструктуру міст і сіл, а також на захист від нових імовірних катастроф. Але і цих коштів для остаточного загоєння ран не вистачить. Японський уряд підрахував, що на подолання наслідків землетрусу та цунамі знадобиться 30 трильйонів ієн (250 мільярдів доларів) і не одне десятиліття.

Нині в острівній державі не працює жодна АЕС, хоча до аварії на Фукусімі атомна енергетика давала майже третину електроенергії. Протестувальники виступають проти намірів уряду запустити нинішнього року дві АЕС на півдні країни. Проте уряд неважко зрозуміти — закупівля імпортних енергоносіїв для теплових електростанцій лягає важким тягарем на економіку.

14 березня у місті Сендай (префектура Міягі), яке дуже сильно постраждало від землетрусу та цунамі і де в океан змило цілий аеропорт, відбудеться ІІІ Всесвітня конференція ООН з попередження стихійних лих. На ній виступить Пан Гі Мун. Генсек ООН прибуває в Сендай 13 березня і має намір відвідати міста і села північного сходу країни, що постраждали від землетрусу та цунамі. 16 березня Пан Гі Мун побуває на симпозіумі в Токіо, присвяченому 70-річчю ООН.

Ніна БАЖОВА.
Токіо.

Путін зізнався в анексії півострова

Убивство Бориса Нємцова лише на тиждень відволікло Росію від України. Як відомо, у Москві заарештовано семеро осіб, які брали участь у смертельному полюванні на російського опозиціонера. Усі вони вихідці із Чечні. «Український слід» зруйновано, а офіційну причину вбивства Бориса Нємцова сформулював Заур Дадаєв, офіцер чеченського батальйону «Північ»: «Він ображав нашого пророка Мухаммеда». Цікаво, що чеченського лідера Рамзана Кадирова минулої суботи президент Росії нагородив орденом Пошани «за активну громадську діяльність». До речі, московська ліберальна «тусовка» проковтнула і це приниження.

Але вже в неділю головна новина у виконанні Путіна приголомшила багатьох у Росії та у світі. Президент РФ 8 березня по першому федеральному телеканалу розповів про те, як він планував анексію Криму. У ніч на 23 лютого 2014 року о восьмій годині ранку в Кремлі, заявив Путін, «я сказав своїм колегам, що ми змушені почати роботу з повернення Криму до складу РФ».

Відвертість господаря Кремля лякає — він не боїться ні нових санкцій, ні Гаазького трибуналу. Цією заявою він заперечує те, що казав у минулому, і підтверджує факт — російські військові брали участь в анексії Криму та забезпечували проведення псевдореферендуму. Це юридичне визнання того, що Росія — агресор, що план анексії Криму і війни проти України ретельно готувався протягом тривалого часу, й у війні проти України брали участь усі силові структури російської влади. Путін порушив сотні міждержавних документів між Росією та Україною. Договорів, угод про взаємне визнання суверенітету та територіальної цілісності один одного, документів, під якими стоїть печатка і підпис РФ.

Якщо проводити історичні аналогії, Путін без оголошення війни (як Гітлер у випадку зі СРСР) почав агресію проти України, скрупульозно розробляв план вторгнення в Україну. Після публічних, зізнавальних показань Путіна доречно говорити про особисту відповідальність президента Росії за злочини, які сформульовані в міжнародному праві. Це, насамперед, Женевська конвенція 1949 року, про юридичне право війни (jus ad bellum), про захист цивільного населення під час війни, про комбатантів, найманців, військовополонених, про права і обов'язки воюючих сторін. Визнання Путіна про те, що він дав команду розпочати війну проти України, свідчить, що військові злочини на українській території були наслідком холодного розрахунку і планувалися військово-політичним керівництвом Росії.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Сніговий апокаліпсис у Болгарії

Останні кілька днів у Болгарії йде мокрий сніг, який у багатьох місцях супроводжується сильним північним вітром. У гірських районах країни висота заметів сягає понад два метри. Майже тисяча сіл Смолянської, Кирджалійської, Пловдивської, Хаськівської і Пазарджицької областей відрізані від зовнішнього світу. Їх мешканці залишаються без електрики і не можуть навіть зарядити мобільні телефони, щоб зв'язатися з рідними. На багатьох трасах країни неможливий рух транспорту через дерева та проводи, що попадали.

За словами виконувача обов'язків міністра внутрішніх справ Веселина Вучкова, пріоритетом для влади є відновлення 36 ліній електропередач. У понеділок до огляду ЛЕП і виявлення проблемних ділянок підключено гелікоптери військово-повітряних сил країни. Але їх робота ускладнюється низькою хмарністю та снігопадом, що не припиняється.

Людей, які проживають у Пазарджицькій і Смолянській областях і в районах Асеновграда та Лики, закликають не залишати домівок. У Кирджалійській області 64-літня людина, яка вийшла з дому по дрова, не змогла подолати снігові намети і замерзла. У неділю під лавиною поблизу зимового курорту Банско загинули троє туристів, тому всі відпочивальники в інших зимових центрах — Пампорово, Боровець, Чепеларе — попереджені про небезпеку, їм суворо заборонено кататися поза лижними трасами.

Олександр БІЛИК.

Перший сонячний літак розпочав навколосвітню подорож

Унікальний літак, що працює виключно на сонячних батареях, Solar Impulse 2, попри технічні проблеми і несприятливі погодні умови, завершив перший етап навколосвітньої подорожі. Вилетівши 9 березня з Абу-Дабі, він приземлився за 400 км у столиці Оману Маскаті.

Подорож забрала більше 12 годин. Звичайні літаки цю відстань долають за годину. Учора вранці з Оману літак вирушив в напрямку Індії. У планах швейцарських пілотів Андре Борщберга та Бертрана Пікара — облетіти навколо світу, зробивши 12 зупинок. На літаку встановлені 17 тисяч фотоелементів, а також акумулятори, що заряджаються від батарей для польоту уночі. Solar Impulse 2 хоч і летить у 12 разів повільніше за звичайний літак, проте зовсім не потребує палива і є абсолютно екологічно «чистим» повітряним транспортом. Певне, саме за такими технологіями майбутнє. Для одного з пілотів — Бертрана Пікара — слово «уперше» це своєрідне родинне гасло. Його дід Огюст Пікар був першою людиною, що піднялася у стратосферу на повітряній кулі. Це сталося 1931 року. А батько льотчика Жак Пікар 1960 року першим у батискафі досягув найглибшого місця в океані. Та й сам Бертран Пікар вже є автором одного рекорду — 1999 року він здійснив першу навколосвітню безпосадочну подорож на повітряній кулі.

ПЛАНЕТА

Про посилення санкцій і постачання зброї — жодного слова

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Президент Європейської Ради Дональд Туск зауважив, що Євросоюз і США «повинні не просто говорити в один голос, а й діяти в єдності», оскільки «те, ким будемо завтра, залежить від того, що зробимо сьогодні». Говорячи про необхідність збереження територіальної цілісності України, Дональд Туск знову наголосив, що трансатлантична єдність Заходу забезпечить можливість «покласти край агресивній політиці Росії щодо сусідів», адже «як показало минуле, коли ми єдині, то можемо успішно перемогти терор».

Півторагодинна розмова з господарем Білого Дому Бараком Обамою, за інформацією ЗМІ, «значною мірою стосувалась ситуації в Україні та відносин з Росією».

Серед інших питань порядку денного були економічна ситуація, енергетична безпека, клімат та боротьба з тероризмом (зокрема, загроза джихадистської організації «Ісламська держава»), а також стан підготовки до укладення нового трансатлантичного торговельно-інвестиційного договору, головною метою якого є створення зони вільної торгівлі між США та ЄС.

Аналітики відзначають промовистість того факту, що Туск і Обама одностайно обійшли мовчанкою тему загострення санкцій проти РФ та постачання зброї для українського війська. Утім, мовчанка стає зрозумілою після прочитання понеділкового інтерв'ю Туска «Нью-Йорк Таймс», де він відверто каже, що «Європа не готова до подальшого загострення санкцій». Водночас Голова ЄР називає російську анексію Криму «однією із багатьох» загроз для європейської безпеки та висловив побоювання, що «Росія хоче відновити свій контроль над усією Україною».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

США зняли обмеження проти «Белоруснефти»

Державний департамент США прийняв рішення скасувати санкції щодо «Белоруснефти», накладені на компанію 29 березня 2011 року. У госдепі рішення пояснили тим, що підприємство більше не займається діяльністю, що підпадає під санкції, і запевнило, що не має наміру займатися нею і надалі, **повідомляє telegraf by.**

Відповідне рішення опубліковано на порталі правової інформації уряду США. 2011 року влада США додала ПО «Белоруснефть» до списку компаній, які порушують діючі проти Ірану санкції. Тоді держдепартаменту вдалося знайти підтвердження інформації, згідно з якою «Белоруснефть» 2007 року підписала контракт на 500 млн. доларів з компанією Naftiran Intertrade, що стосується розробки нафтового родовища Джофеір в Ірані. 2010 року США ввели санкції і проти Naftiran Intertrade у зв'язку з тим, що Іран використовує доходи від продажу нафти для реалізації своєї ядерної програми.

Українського юриста Миколу Гнатовського обрано головою Європейського комітету проти тортур (прес-служба МЗС України)

У 17–тисячному місті Ватутіне, що на Черкащині, центральну площу імені Леніна перейменовано на площу українського військового пілота Героя України Надії Савченко, *передає наш власкор Лідія Титаренко*

Рівнян запросили у кафе «Євро–Арт» на виставку робіт місцевого художника Володимира Жуковського під назвою «Весняне пробудження». В експозиції — сорок п'ять картин, написаних в останні роки. Автор — професійний музикант, гітарист, активно займається футболом та мотоспортом, *інформує наш власкор Олександра Юркова*

У столиці триває набір конкурсантів у нову патрульну службу

Працювати у дорожній поліції (після реформи міліцію перейменують на поліцію. — Авт.) висловили бажання понад 30 000 українців. Як повідомили в прес-службі МВС, до тестів за кваліфікаційними вимогами і первинною перевіркою допущено 20 409 осіб. Уже в цьому місяці з тими, хто пройде відбір, розпочнуть інтенсивні навчання з українськими й американськими інструкторами.

«Крім того, анкети відправили 273 співробітники ДАІ з усієї України (95 осіб із Києва). Приблизно 914 тих, хто подали заявки, раніше чи й зараз працюють у МВС, із них 614 — у Києві. Загалом на одне місце патрульного у Києві претендує близько 10 осіб», — розповіли «Голосу України» у силовому відомстві.

За словами заступника міністра МВС Екатерини Згуладзе, нині для навчання конкурсантів відібрано 120 інструкторів. Серед них є кілька професорів, які працюють в академіях МВС, але більшість — викладачі з приватних українських ВНЗ та експерти.

«Разом із міжнародними експертами вони дороблятимуть програму навчання. Схема дисциплін уже напрацьована. Є і другий компонент тренінгу — це тактична підготовка. Її викладатимуть міжнародні експерти, переважно американці. Вони навчатимуть, як застосовувати силу, як затримувати правопорушника, як зупиняти машину, як захистити себе й людей та інших елементів, які ми, на жаль, досі не вивчали. Тому що застосування сили — це завжди має бути останній варіант. До цього є інші інструменти, які можна використовувати, починаючи з інтонації, структурування речень і використання так званої м'якої сили», — повідомила вона днями ЗМІ.

У свою чергу, глава МВС Арсен Аваков розповів на своїй сторінці у Фейсбуці, що буде з інспекторами ДАІ, які поки що з різних причин відмовилися від проходження конкурсу до нової патрульної служби. «Їм запропонують роботу в іншому підрозділі. Одним із таких найближчим часом стане служба дільничних інспекторів. Крім того, у відомстві створюється єдиний спецпідрозділ на кшталт американського «S.W.A.T.», а також нова система карного розшуку. Кожен з інспекторів матиме змогу отримати роботу. Вік значення не матиме: від того, що кандидатові 40, 45 або 38 років, це не стане кінцем його кар'єри», — написав він. Як зазначив Арсен Аваков, матеріальне забезпечення патрульної служби буде на високому рівні й дасть змогу забезпечити ефективність роботи. Зокрема, йдеться про забезпечення сучасним транспортом, новітніми засобами комунікації, новим форменим одягом тощо.

Олександр ПЕКНИЙ.

ДУМКА ЕКСПЕРТА

Правозахисник Олег Веремієнко:

«Понад 95 відсотків нинішніх працівників ДАІ за власним бажанням сьогодні відмовляються йти працювати в нову патрульну службу. Цікаве явище, чи не так? Як на мене, все зрозуміло. Інспектори психологічно не готові та навіть не уявляють, як можна працювати в міліції без хабарів. Вони звикли, що всі їхні колеги такі само корупціонери, як і вони, і ніхто нікого не здає, бо спрацьовує явище кругової поруки.

Винахідник–інноватор

Завідувач відділення опікової травми Тернопільської лікарні швидкої допомоги кандидат медичних наук Андрій Ковальчук став переможцем всеукраїнського туру міжнародного конкурсу «Ten outstanding Young Persons of the World» (TOYP) — «Десять відомих молодих людей світу» у номінації «Медицина. Інновації в галузі медицини».

Серія високотехнологічних інструментів молодого науковця і практика дають змогу втроє-вчетверо збільшити площу закриття опікових ран, сприяють їх загоєнню, зводять до мінімуму крововтрату та ризик зараження небезпечними інфекціями.

Світовий конгрес учасників міжнародного конкурсу TOYP відбудеться в Японії восени.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

На знімку: Андрій Ковальчук демонструє свій винахід.

Фото автора.

Судова дуель

Вінницький міський суд 10 березня продовжив розгляд справи судді Печерського районного суду Києва Оксани Царевич. Її інкримінують ухвалення завідомо неправосудних рішень стосовно активістів «Автомайдану» під час Революції Гідності. А 11 березня обирατимуть запобіжний захід стосовно ще одного служителя Феміди цього суду — Віктора Кицюка. За такою само підозрою. Генпрокуратура вимагає взяття їх під варту.

Судова «дуель» між служителями Феміди Києва і Вінниці тривала протягом 6—7 березня. Однак ухвалити рішення вінницьким суддям щодо запобіжного заходу поки що не вдалося.

Підозрювані прибули до Вінниці з трьома адвокатами на двох. Тому одночасно слухання двох справ неможливе. Кожен має ще й групу підтримки.

А згідно з новим Кримінальним процесуальним кодексом, рішення про застосування запобіжного заходу має бути ухвалено протягом 72 годин з часу його надходження до суду. У прес-службі Вінницького міського суду кореспонденту «Голосу України» уточнили, що документи з Києва надійшли 5 березня о 14.00. Тобто 72 години сплили ще 8 березня. Чи не стане це ще одним аргументом для продовження судових дуелей?

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ФОТОФАКТ

У Львівському палаці мистецтв відбулося Національне свято шоколаду, під час якого кожен охочий міг поласувати унікальними десертами, здійснивши благодійний внесок для надання допомоги сім'ям військовослужбовців, які перебувають у зоні АТО.

Фото Євгена КРАВСА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Посадовець уклав угоду «із самим собою»

Прокуратура Полтави скерувала до суду обвинувальний акт стосовно голови ліквідаційної комісії комунального підприємства «Містобудування та кадастр».

Правоохоронці встановили, що посадовець, м'яко кажучи, переплутав громадські інтереси з особистими. Ліквідовуючи підприємство, що належить міській раді, тобто громаді Полтави, він уклав угоду з фізичною особою — підприємцем. А останнім виявився сам... ліквідатор.

Спритник привласнив із міської скарбниці 14 тисяч гривень. Йому інкримінують одразу дві статті Кримінального кодексу, які передбачають покарання до чотирьох років позбавлення волі.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтава.

Зупинився хлібозавод

У Цюрупинську припинив роботу хлібозавод, який входить до бізнес-асоціації «Співдружність ініціативних працездатних інвалідів», контрольованої колишнім народним депутатом Олексієм Журавком. Міський голова Василь Плотніков зазначив, що, найімовірніше, підприємство не витримало конкуренції з більш потужними виробниками. У магазинах випічки достатньо, черг за хлібом немає.

Цюрупинчани підозрюють, що зупинка заводу могла бути своєрідною «помстою» Журавка за те, що люди вимагають позбавити колишнього парламентарія, який засвітився на московському антимайдані поруч із розшукуваним екс-нардепом Царьовим, звання почесного громадянина міста.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

ЦИФРА

По 1 тис. грн. отримали до Жіночого свята 40 матерів-героїнь Полтави від міської влади. Так само в обласному центрі відзначили матерів, які виховують прийомних дітей.

Вл. інф.

Доведеться платити більше

У кіровоградських маршрутках збільшили вартість проїзду з 3 до 4 гривень. Таке рішення ухвалив міськвиконком.

Подорожчав проїзд і в Знам'янці. Виконавчий комітет міської ради встановив тариф у розмірі 4 гривні на перевезення пасажирів на міських автобусних маршрутах, що здійснюються у звичайному режимі руху та режимі маршрутного таксі. Аргумент — різке підвищення цін на паливно-мастильні матеріали і запчастини.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

Вандали зазіхають на поклінні хрести

Невідомі вночі вчинили акти вандалізму над двома поклінними хрестами в Первомайському й Арбузинському районах Миколаївської області, повідомили нашому кореспонденту у Вознесенській єпархії Української православної церкви.

Один із них — на кордоні Первомайського й Арбузинського районів — було повалено, облито спеціальною рідиною й підпалено. Другий — на трасі в районі села Семенівка Арбузинського району — було спиляно, також облито й підпалено.

Правлячий архієрей звернувся до правоохоронних органів для з'ясування обставин злочину. Нагадаємо, що це вже другий випадок вандалізму за останній час.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаївська область.

Рецепт довголіття бабці Євдокії

Восьмого березня найстарша жителька Сумщина Євдокія Фіногенова відзначила свій 105-й день народження. Попри поважний вік, у іменинниці гострий розум і добра пам'ять.

Народилася ювілярка у 1910 році у багатодітній сім'ї. Змалечку працювала вдома по господарству, доглядала молодших братів і сестер. Вийшла заміж, народила чоловікові шестеро синів і доньок. Трьох з них, як і чоловіка — учасника війни, вже немає серед живих. Пригадує, як з родиною рятувалися від голодної смерті 1933 року. На жаль, жодного дня не була в школі, так не навчилася ні читати, ні писати.

З-поміж рецептів довголіття визначає найголовніші: ніколи й нікому не заздрити, не доводи Господи комусь мстити, а ще — любити людей. Важливо й таке: за все життя жінка не випила і краплі спиртного.

Цьогоріч 105-ліття від дня народження святкуватимуть ще троє старожилів краю.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Під час отримання хабара на Херсонщині затриманий високопоставлений податківець (Сергій ЯНОВСЬКИЙ)

Черговий загін міліціонерів вирушив у зону АТО

В Ужгороді на ротацію в зону АТО провели чергову групу закарпатських міліціонерів (на знімку). Вони замінять своїх колег на бойовому посту в Донецькій області.

З напутнім словом до бійців звернувся начальник обласної міліції полковник Сергій Шаранич, який побажав колегам з гідністю виконати завдання й повернутися додому цілими та неушкодженими.

Вже традиційно благословив бійців у далеку дорогу отець Іван, який і сам неодноразово бував у зоні АТО як військовий капелан, і двічі його наздоганяла куля ворожого снайпера, **повідомили у прес-службі міліції Закарпаття.**

Василь НИТКА.
Закарпатська область.
Фото надане обласним відомством.

«Акація» — на новій позиції

152-міліметрова самохідна гаубиця 2С3 «Акація», якою кермує механік-водій Олександр, захищає нашу державу ще з початку проведення АТО **(на знімку)**.

Ця самохідка, зізнається боєць, грізна зброя. Вона у складі артилерійського підрозділу тримала рубіж на Херсонщині, стримувала ворожі сили на артемівському напрямку, прикривала відхід сил АТО з Дебальцевого. Тепер, за Мінськими домовленостями, підрозділ самохідних гаубиць відійшов з передових позицій та зайняв рубежі на відстані не менше 25 кілометрів від лінії розмежування.

Артилеристи вірять, що так світова спільнота побачить щире прагнення українців до врегулювання ситуації на Донбасі.

Майор Олександр ГАЙН із зони АТО.
Фото автора.

І знову у жалобі...

10 березня у Рівному попрощалися з 50-річним героєм АТО, рівнянином, старшим лейтенантом 57-ї бригади ЗСУ Миколою Миколайовичем Карнауховим. Напередодні з ним прощалася його мала батьківщина — село Бугрин Гощанського району. Там живе мати Героя.

Микола Карнаухов був командиром інженерно-технічної роти групи інженерного забезпечення, загинув 6 лютого в бою під Чорнухиним Луганської області. Тривалий час вважався зниклим безвісти.

У мирному житті М. Карнаухов був доцентом Національного університету водного господарства і природокористування, кандидатом технічних наук, автором більше 50 наукових і навчально-методичних праць, зокрема, чотирьох авторських свідоцтв і патентів на винаходи.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

Техніку відводять, але напруження залишається

Відвід важкого озброєння українськими силовиками в Луганській області здійснюється прозоро, з дотриманням усіх процедур, визначених протоколом у рамках Мінських домовленостей. Спостерігачі ОБСЄ, які супроводжують колони ЗСУ, підтверджують це. Однак спікер АТО по Луганській області підполковник Руслан Ткачук ситуацію на луганському напрямку в смузі відповідальності сектору «А» називає складною і без істотних змін на краще. З боку НВФ порушуються Мінські домовленості з дотримання режиму припинення вогню. Зокрема, у напрямку села Раївка бойовики обстріляли позиції Збройних сил України зі стрілецької зброї, підствольного гранатомета ГП-25. Втрат особового складу, озброєння й військової техніки немає. В іншому напрямку бойовики обстріляли околиці Троїцького Попаснянского району, де розташовані блокпости українських силовиків. Село залишилося поза зоною ураження, ніхто з мирних жителів не постраждав. Не було спокійно й на Бахмутській автодорозі поблизу Кримського й Новотошківського. Крім того, бойовики продовжують збільшувати кількість і зосереджувати бойову техніку, облаштовують інженерні споруди й нарощують кількість особового складу уздовж лінії протистояння. Прес-офіцер сектору «А» Володимир Корніяк відзначає, що в неформальних розмовах сепаратисти активно обговорюють березневий наступ на Станицю Луганську й Щастя, а надалі й по всьому фронту. Причому в приватних розмовах фігурує Лисичанськ, з якого влітку минулого року українські війська вибили бойовиків, і тепер «ЛНР» планує повернути місто й приєднати його до своєї «республіки». Найнебезпечніша ситуація залишається в таких населених пунктах: Станиця Луганська, Щастя, Кримське, Трьохізбенка й на позиціях підрозділів ЗС України уздовж Бахмутської траси. Незважаючи на режим припинення вогню, НВФ підірвали міст на перегоні Шепилове—Сифонна Попаснянського району. Міст мав, у першу чергу, промислове значення.

ЗАКІНЧЕННЯ НА 11-Й СТОР.

Героєві потрібна допомога

Кіровоградські волонтери, активісти, всі небайдужі збирають допомогу для протезування тяжкопораненого бійця третього окремого полку спеціального призначення Вадима Довгорука.

У вересні він був у донецькому аеропорту. За нього вже йшли бої, але українських бійців, які воювали там, ще не називали «кіборгами». Саме там, у старому терміналі, Вадим отримав перше поранення. Куля увійшла в груди ліворуч, трохи нижче ключиці. У Дніпропетровську рану зашили, запальний процес зупинили, і через півтора місяця Герой знову повернувся у свій підрозділ. А в лютому їх направили в район Дебальцевого...

«Я отримав поранення в перший день оголошеного перемир'я, — розповів Вадим. — Наш БТР вів колону по дорозі з Дебальцевого в Артемівськ. При виїзді з міста нас обстріляли, мабуть, з ручного гранатомета. Один зі снарядів залетів всередину, де я перебував з іншими бійцями. Мені відразу відірвало руку. Броньована машина проїхала ще трохи і зупинилася. Хлопці вибралися назовні, я теж вивалився на дорогу. Всередині не можна було залишатися — це неминуча загибель. Не пам'ятаю, що коїлося навколо, але я розумів: треба добігти до придорожньої посадки. Це в мене вийшло. Впав у кущі й пролежав там чотири дні»...

Чотири доби вважався зниклим безвісти або убитим у бою під Дебальцевим. Але сталося диво. Пораненого воїна знайшли бойовики і запропонували мамі забрати сина.

«За дві години до того, як я почула голос сина, ми в Інтернеті в списках зниклих безвісти побачили його ім'я, — розповідає мама Вадима, Наталія Вікторівна. — З його підрозділу не могли знайти трьох бійців. Потім на мій телефон почали надходити несподівані дзвінки. Спочатку зателефонувала жінка: «Думайте, як викупити сина. Ми його знайшли і веземо в Алчевськ». Через півгодини я почула в слухавці чоловічий голос: «Я лікар «швидкої». Везу вашого сина Вадима Довгорука до луганської лікарні. У нього немає лівої руки і відморожені ноги». А потім, уже з телефону медсестрички, мене набрав Вадим. Сказав усього три слова: «Мамочко, я живий». Потім трубку взяла медсестра, пояснила: «Якщо не заберете сина з лікарні якомога швидше, за ним прийдуть з «ЛНР». І тоді ви не побачите його взагалі». Зі мною, звичайно, сталася істерика. Я подзвонила у військову частину Вадима. Порятунком сина зайнялися його командири»...

Переговори вели представники Спілки ветеранів Афганістану Луганської області. Тяжкопораненого українського воїна передали через представників ОБСЄ. Лікарі дивуються дуже сильному характеру хлопця і не можуть зрозуміти, як юнак не стік кров'ю, як не замерз на смерть.

Нині хлопець потребує протезування двох ніг і руки.

На ім'я Вадима Довгорука його мама відкрила рахунок: номер картки «Приватбанку» 5168 7420 2080 3460. З мамою бійця Наталією Вікторівною можна зв'язатися за телефоном (066) 825-44-26.

Не будемо байдужими! Низько вклонімося Герою **(на знімку)**, юному захиснику Вітчизни, подякуймо й допоможімо!

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоград.
Фото надане автором.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...у «ДНР» усе обкладають податком

Мешканцям Донецька, зареєстрованим як фізичні особи—підприємці, телефонують із так званого «управління статистики «ДНР» та вимагають надавати звітність. Про це «Голосу України» розповіли кілька підприємців. Крім того, стало відомо, що в «республіці» товариства співвласників багатоквартирних будинків обклали «даниною» у 20 відсотків. В Україні такі товариства — неприбуткові організації, але в самопроголошеній «ДНР» ОСББ розглядають як джерело готівки. Про інші економічні реалії — мешканці Донецька.

Алла, приватний підприємець: «Зателефонували із управління статистики. Я уточнила: а яке управління? Виявляється, «ДНР». Питають, чи працює моє підприємство, які обсяги, скільки людей працює. «Нскільки, — кажу, — всі звільнилися, не працюємо». А жіночка із управління попереджає: «Якщо збираєтеся працювати — потрібно перереєструватися. І відкрити рахунок у «державному банку «ДНР». Цікаво, звідки у цієї жінки база даних усіх підприємців Донецька? Чому всі наші контакти відомі сепаратистам?

Катерина, голова товариства співвласників багатоквартирних будинків: «Нас, голів ОСББ, зібрали в міському управлінні житлово-комунального господарства. Там працюють ті ж люди, що і за старої влади. У кабінетах ті ж самі співробітники. Сказали нам, що ми повинні відкрити рахунки в «банку «ДНР» і платити 20 відсотків від зібраних коштів. Це нечувано: досі всі гроші йшли на оплату послуг із утримання будинку. Слюсаря наймали, двірника, купували фарбу, інструменти. Зайвих грошей немає. Та й мало хто готівкою платить, банкомати ж не працюють. Люди притримують гроші, щоб на базар сходити чи в магазині розрахуватися. А в «банку «ДНР» тільки готівку приймають. Немає в «республіці» безготівкових рахунків.

Тетяна Миколаївна, пенсіонерка: «У центрі міста чисто, двірники прибирають, сміття вивозиться. І не стріляють. У магазинах зникають деякі продукти: наприклад, мінеральна вода. Сир залишився ще за старою ціною, 80 гривень за кілограм, а поруч лежить за новою — 180—230 гривень. Банкомати не працюють, картки приймають лише в кількох магазинах та аптеках. З'явилися пункти отримання готівки. Виглядає це так: потрібно записатися на початку тижня, вказати суму. Вони призначають день і час. Приходиш, дає карту, дівчина вбиває її номер до комп'ютера — і хвилин через 10—15 видає гроші».

Світлана, продавець: «Чоловік працює на шахті в Макіївці. Прийшла рознарядка на «мобілізацію» від Захарченка (лідер самопроголошеної «ДНР»). Від кожної шахти — по 260 осіб до «ополчення». Молоді хлопці шоковані. Ніхто не хоче воювати, збираються тікати на контрольовану територію. Кажуть: якщо змусять — на той бік із автоматом перебігатимуть. Що ж це робиться, постріляють же хлопців...»

Записав Андрій СЕРЕДА.
Донецька область.

...нацгвардійці склали присягу

На головній площі Миколаєва 103 нацгвардійці врочисто склали присягу на вірність народу України. У цей відповідальний момент хлопців прийшли привітати керівники міста й області, родичі та друзі. Урочистий ритуал почався зі хвилини мовчання — на згадку про героїв, які загинули в зоні АТО. Миколаївщина втратила в цій війні вже 86 осіб...

За цей рік уже понад п'ятсот миколаївських нацгвардійців взяли участь у проведенні антитерористичної операції на сході країни. Ще п'ятсот хлопців будуть призвані найближчим часом. Їхні головні завдання — охорона рубежів і кордонів України, особливо важливих об'єктів. Крім того, бійці нестимуть службу в місті й області.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаїв.

У Львові українці з Італії та Іспанії передали бійцям АТО чотири автомобілі швидкої допомоги (Богдан КУШНІР)

Де дістати доларів, щоб город засіяти?

Не стимулювали розвитку власного насінництва — і стали заручниками скажено дорогого імпорту

Городники Херсонщини вже почали потроху висаджувати ранні сорти картоплі для отримання першого врожаю культури «під плівкою». Та роботи тривають мляво — за попередніми оцінками, площі таких посадок будуть майже на чверть менші від минулорічних. І не тільки тому, що березень видався досить холодним, як для умов півдня України, та ще й із нічними приморозками, і селяни побоюються, що рослини не приймуться. Біда в іншому: якісний посадковий матеріал, який раніше імпортували із Західної Європи, приголомшливо подорожчав і для дрібних виробників став фактично недосяжною розкішшю. А власних насіннєвих запасів у них замало.

За елітні бульби правлять, як за ананаси

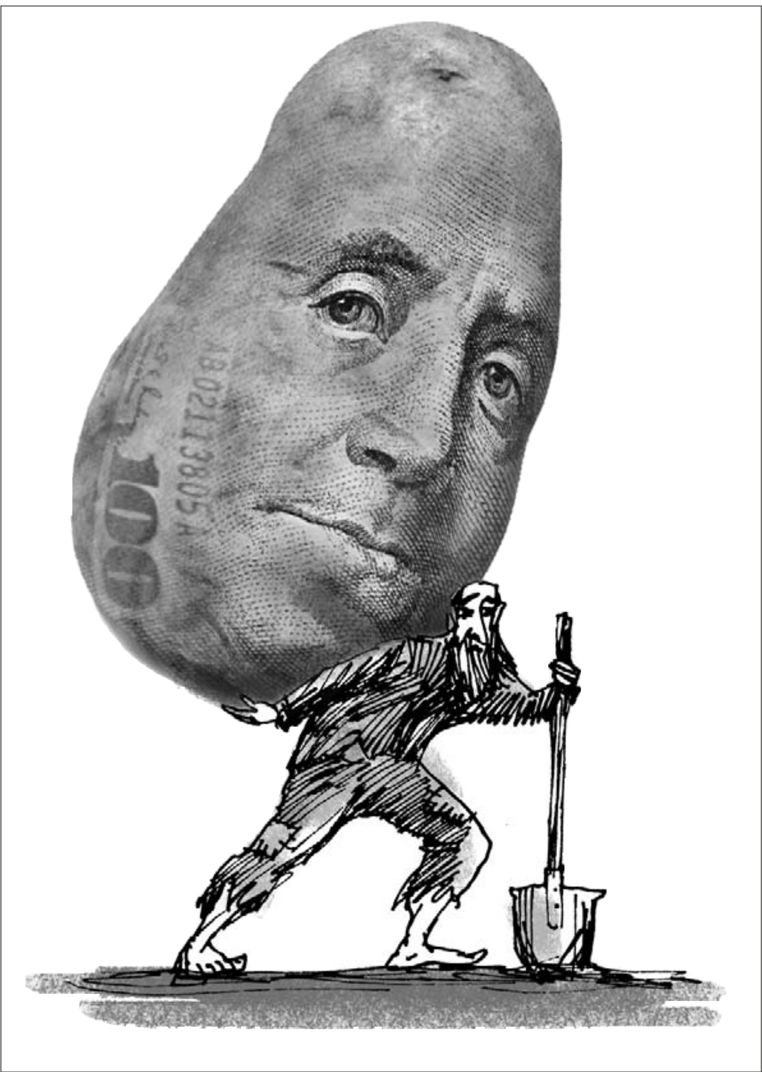
Аграріїв степового півдня України з числа тих, хто спеціалізується на вирощуванні картоплі, обвал курсу національної валюти захопив, фігурально висловлюючись, зі спущеними штаньми. Протягом останніх років елітні бульби для своїх плантацій вони звикли закуповувати у дилерів голландських виробників. Але щойно євро злетів до небес, кілограм «еліти» став коштувати 45—47 гривень! З такими затратами врожай «другого хліба» вийде «золотим», і окупити його не вдасться, бо картоплю за ціною ананасів ніхто не купуватиме. Розуміючи це, городники заозиралися навсібіч: чи не продає хто, бува, хорошого й дешевого посадкового матеріалу місцевого виробництва? Та де там! Засилля насіннєвого імпорту вбило профільні господарства Херсонщини: вони або розорилися, або перейшли на вирощування комерційно вигідніших культур на кшталт соняшнику, ріпаку чи кукурудзи. І залишилася в краї єдина така база — лабораторія біотехнології картоплі Інституту зрошуваного землеробства НААН.

Проханнями продати бодай трохи насіннєвого матеріалу лабораторію атакують щодня. Ще б пак! Адже посадкову картоплю тут можна придбати за десять гривень за кілограм, а за імпортну правлять учетверо дорожче. Та чи не запізно схаменулися? Для задоволення попиту в якісному посадковому матеріалі Херсонщина потребує майже 900 тонн картоплі класу «еліт», ще 180 тонн нових перспективних сортів для селекційної роботи. А інститутські плантації навіть у кращі роки давали 150—200 тонн «еліти». Торік у серпні край вразила посуха, і врожай дотягнув лише до півсотні тонн. Хоча потенціал у школи «картоплярів» Таврії залишається значним.

— Наша лабораторія ще півтора десятка років тому напрацювала схему отримання першокласного насіннєвого матеріалу, яка дає змогу повністю задовольнити потреби регіону. Причому він буде щонайменше на двадцять відсотків дешевший за імпортний. І дасть змогу отримувати по два щедрих врожаї картоплі на сезон. Але для такої «картопляної революції» треба наймати більше науковців, купувати сучасне дослідницьке обладнання. Зрештою, і просторіше картоплесховище не завадило б: адже нині для цього служить переобладнаний напівпідвал. Треба відновлювати насіннєві господарства, які за часів Союзу працювали у кожному районі області, — каже завідувач лабораторії кандидат сільськогосподарських наук Галина Балашова. — У проект треба вкладати гроші, але приватники до сьогодні задовольнялися імпортом, а держава на цьому економила. От і доекономилися до ручки.

Картопля буде «з м'ясом»

Дев'ять з кожних десяти тонн картоплі на Херсонщині вирощують на зрошенні у дрібних і середніх господарствах, та ще на індивідуальних городах. Чи відмовляться їхні власники від вирощування картоплі через підвищену цьогоріч фінансову «кусючість» імпортного посадкового матеріалу? Звичайно, ні — і самим у борщ щось треба класти, і на базар відвезти заради «живої копійки».

Та оскільки грошей на голландські чи польські «витребеньки» немає, візьмуть селяни й дачники по кілька відер картоплі з власних чи сусідських торішніх запасів і закопають їх у землю. А от що з того виросте і скільки врожаю попсують паразити, які перезимували в сховищах, буде видно восени. Судячи з усього, «другий хліб» у мешканців області у вересні-жовтні буде «з м'ясом», чи то пак із черв'ячками...

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Колаж Олексія **КУСТОВСЬКОГО.**

ФАКТ

За даними департаменту агропромислового розвитку Херсонської облдержадміністрації, за загальної потреби агропромислового комплексу Херсонщини у фінансуванні весняних польових робіт у 3 мільярди 15 мільйонів гривень дефіцит коштів становить 703 мільйони гривень. Рівень готовності дощувальної техніки в середньому по регіону — 72 відсотки, але в окремих (найбідніших) районах він заледве дотягує до 19—34 відсотків.

Варіант без варіантів

БАЛАНС ТИЖНЯ

✻ ***Новий проект бюджету визначатиме динаміку економічного відновлення, одночасно тестуючи рівень платоспроможності сімей — про райдужні очікування.***

✻ ***Законодавці встановили кримінальну відповідальність для власників і пов'язаних з банками осіб — про останній запобіжник.***

✻ ***НКРЕКП підвищила мінімальний тариф на газ для населення у 3,3 разу, до 3600 гривень за тисячу кубометрів, а на тепло — на 72 відсотки, до 537,2 гривні за гігакалорію (без ПДВ) — про найбільшу статтю витрат домогосподарств.***

Вимушена корекція

Законодавці виявили неабияку згуртованість під час голосування за новий варіант бюджету (273 — «за»), тому повторюся про те, на чому вже наголошував у попередньому «Балансі...». Планується, що доходи державної скарбниці зростуть номінально з 1721 до 1850 мільярдів гривень, тобто на 129 мільярдів гривень. Я вважаю такі очікування завищеними навіть за високої інфляції і зростання девальвації гривні. Поясню чому.

По-перше, девальвація суттєво зменшить бюджетні надходження по імпорту, не дорахуємося мільярдів гривень ввізного мита і ПДВ. **По-друге**, в умовах затяжної війни і слабкості банківської системи не варто сподіватися на активізацію інвестиційного попиту, який є передумовою економічного розвитку. **По-третє**, новий варіант головного фінансового балансу країни передбачає зростання і формального дефіциту (до 4,1 відсотка від рівня ВВП), і неформального, який зумовлений зростанням та явним приховуванням видатків НАК «Нафтогаз України», місцевих бюджетів, кредитами за державними гарантіями тощо (за деякими оцінками, дефіцит становить 11 відсотків від рівня ВВП). Нарешті, в середній обмінний курс у 21,7 грн./$, прямо кажучи, віриться не дуже. Мимоволі напрошується висновок, що доходна частина бюджету малореалістична, а за погіршення макроекономічних показників може бути переглянута ще раз. **Водночас важливість ухвалених змін через їхню узгодженість із МВФ переоцінити важко, оскільки без фінансової підтримки міжнародних кредиторів і донорів цього року не розквитатися з борговими зобов'язаннями і не відновити втрачену в останні місяці курсову рівновагу на валютному ринку.** І ще. За рахунок доходів уряд сподівається провести наприкінці року індексацію заробітних плат і пенсій, чого українці не бачать уже другий рік поспіль, а також профінансувати нову амбітну програму житлових субсидій, щоб бодай якось пом'якшити наслідки від подорожчання комунальних послуг.

ЕКСПЕРТНА ОЦІНКА

Віктор ПИНЗЕНИК, народний депутат:

«Матеріали в бюджет містять натяки на деякі рішення, які, можливо, здійснять вплив на середньострокову перспективу (освіта, пенсійна система, ціни на газ)... У будь-якому разі вплив на поточну бюджетну ситуацію незначний...»

Стаття для олігарха

Судячи з ентузіазму, з яким ухвалили закон, що встановив відповідальність власників і пов'язаних із банками осіб за платоспроможність фінустанов, законодавці знають, з чого починати, щоб гарантувати вплив на найближчу перспективу. Відтепер пов'язані з банком особи за неправомірні дії, які завдають шкоду банку, відповідатимуть своїм майном, а якщо такі дії спричинили неплатоспроможність, то таке загрожує тюремним ув'язненням від року до п'яти. У «Дельта Банку» ввели тимчасову адміністрацію в останню хвилину до появи цього закону, і очевидно, що свічок у церквах додалося. Але ланцюжок неплатоспроможних банків на «Дельта Банку» не обірветься — банкрутства фінустанов триватимуть і далі. Тим часом обмежений ресурс Фонду гарантування вкладів змушує регулятора користуватися іншими джерелами порятунку постраждалих вкладників, з яких емісійний — чи не найзручніший. А хіба треба нагадувати, що емісія платіжних засобів за умов падіння економіки розкручує інфляційну спіраль? У світлі такого розвитку подій рішучий крок законодавців мимоволі асоціюється з останнім запобіжником від цілковитого занепаду банківської системи.

Тарифи — для народу

Нарешті — про різке подорожчання газу і тепла починаючи з 1 квітня. Нагадаю, мінімальний тариф діятиме в опалювальний сезон (з 1 жовтня по 30 квітня), якщо обсяг споживання становить 200 кубометрів на місяць, якщо вище — тариф становитиме 7188 гривень за тисячу кубометрів. У міжсезоння (з 1 травня по 30 вересня) такий само тариф діятиме незалежно від обсягів споживання палива. У середньому ціна на газ для всіх категорій споживачів, відповідно до меморандуму з МВФ, зросте на 280 відсотків. Поясню, чому для уряду і споживачів це також варіант без варіантів.

Ясно, що треба розв'язати комунальну задачу після девальвації і подорожчання транспортування газу, після низки хибних рішень, які приймали уряди майже всіх скликань упродовж багатьох років. Для прикладу нагадаю, з чого починався найтиповіший 2013-й. Уряд дозволив встановлювати тарифи на комунальні послуги нижче економічно обґрунтованих, тобто такі, що не покривали планових витрат. Де-факто вони й без того були збиткові через подорожчання природного газу, водопостачання та тепла. Отже, в той час як комунальному сектору не вистачало газу власного видобутку, з року в рік ПАТ «Укргазвидобування» фактично позбавляли ресурсу на оновлення потужностей. Війна з Росією, імпортером природного газу, змусила пошкодувати про це. У липні минулого року довелося знову підвищувати тарифи на газ для того, щоб комунальні послуги принаймні досягли собівартості.

Тим фактом, що вартість газу для населення була збитковою, знехтували. **По-перше**, йшлося про товар політичний — газифікація територій примножує електоральні голоси. **По-друге**, транспортує і торгує газом на ринку монопольно НАК «Нафтогаз України». **По-третє**, приватний і напівприватний нафтогазовий бізнес від 2013 року нарощує видобуток природного газу, тоді як ПАТ «Укргазвидобування» тупцює на місці (торік — 15,1 млрд. куб. м). Нарощуванню прибутків приватників сприяє різниця в тарифах для споживачів різних категорій. Нагадаю: вартість газу для промисловості ще вчора в рази перевищувала тарифи для населення. Комунальний сектор сплачував 1309 гривень за тисячу кубометрів, тоді як промисловість — понад 6 тисяч гривень. І відтепер промислова ціна на газ (майже 9 тисяч гривень) перекриватиме комуналку при тому, що дорогу імпортну сировину споживають обидва сектори, а різниця в тарифах створює чудовий ґрунт для спекулятивних операцій. Тепер згадайте, який уряд не обіцяв МВФ виправити тарифний дисбаланс для того, щоб перейти на ринкові ціни, — обіцяли всі.

Підсумую. Нинішнє різке підвищення тарифів на газ і тепло зумовлене здебільшого багатолітнім недофінансуванням внутрішнього видобутку вуглеводнів, девальвацією гривні, а також плачевним станом балансу НАК «Нафтогаз України», який унеможливлює прозорість ціноутворення на енергоринку.

Принаймні цього тижня представники НАК «відбрили» представників Нацкомісії з регулювання у сфері енергетики та комунальних послуг, які поцікавилися основними показниками руху коштів.

Сергій ВЛАД.

За рахунок доходів уряд сподівається провести наприкінці року індексацію заробітних плат і пенсій

У катівнях «республік» є місце і коханню, і зраді, і самопожертві

До будівлі управління СБУ в Донецьку, де утримуються українські військовополонені, «їде» мобільний медпункт. Його оснащення — справа рук групи волонтерів. Завдяки небайдужим людям отримали операційний стіл і зібрали деякі необхідні речі. Полон — це часто надовго, на місяці. І кваліфікована медична допомога бійцям, насамперед пораненим, украй потрібна.

У минулому — російський журналіст, а віднедавна — громадянин України, Віктор Майстренко очолює групу, яка займається допомогою військовополоненим і цивільним заручникам на тимчасово окупованих територіях. Деталі цієї важливої роботи зазвичай залишаються в тіні. І це виправдано. Для переговорів щодо звільнення полонених «режим тиші» часом важливіший за гучні заяви. Під час зустрічі в Києві в рамках проекту «Вільна школа спротиву» журналіст і громадський активіст розповів про те, як можна допомогти полоненим і як відбувається звільнення заручників.

Уже після зустрічі відбувся черговий обмін полоненими між Україною та самопроголошеними «ДНР» і «ЛНР». Але, за оцінками співрозмовника, кількість людей, яких продовжують утримувати, достатньо велика. Віктор Майстренко називає цифру у 2,5—3 тисячі осіб. «Якщо полонених і поменшало, то не набагато. Звільнення й обміни малі — щоправда, все-таки тривають. Плюс сепаратисти періодично відпускають цивільних. Але врахувати всіх не виходить, оскільки розкидані полонені по, як ми їх називаємо, «племенах» — численних бандах. Плюс зниклі безвісти — це окреме питання», — сказав «Голосу України» активіст. Тому організований ним медпункт у приміщенні СБУ в Донецьку буде затребуваним — так само, як і передані продукти, теплий одяг, взуття.

Російський паспорт замінював пропуск

У Донецьку Віктор опинився наприкінці березня минулого року як журналіст газети «Искра» із невеликого містечка Ковров Володимирської області. Перед цим був на Євромайдані в Києві та отримав власні враження. Коли у квітні почалися захоплення будівель у Слов'янську, Краматорську та інших містах, журналіст вирушив на місце подій. Російський паспорт тоді замінював пропуск на контрольовану «орлами Гіркіна» територію.

Одним із перших заручників Слов'янська став львівський журналіст Сергій Лефтер. «Я побачив, що ніхто не те що не збирається цим займатися, а навіть не знає, як витягнути хлопця. Ми вирішили приїхати і про цей випадок зробити репортаж. Познайомилися з донечанином, який теж опікувався полоненими. І вийшло так, що Сергія витягли, він опинився на волі. З ним визволили ще одного хлопця: того взяли за те, що знімав захоплення будівлі СБУ. Просто поставив планшет на балконі й пішов спати. А за кілька годин за ним прийшли», — пригадує Майстренко.

Коли журналіст із напарником приїхали забирати львів'янина (після звільнення кілька днів він жив на орендованій квартирі у Слов'янську), трапився «казус розвідника»:

— Ми в'їхали до міста, дісталися найбільшої барикади. Напарник пішов виводити Сергія, я залишився. Помічаю, як на нас з водієм із барикади дивиться недобрий погляд. Питаю у водія: мовляв, у чому річ? З'ясовується, номери на машині у нас київські. Що робити? Пішов до магазину. Тоді в магазинах у Слов'янську було порожньо. Але пиво, горілка, цигарки продавалися. Узяв горілку, сік, шматок сала з вітрини. Попросив водія увімкнути музику. Розклалися на капоті й почали вдавати, ніби випиваємо. Інтерес до нас пропав, вдалося безболісно виїхати з міста, — розповідає журналіст.

Потім була дівчина Мілана, котра просто приїхала до Слов'янська познімати як фрілансер. Її викрадачі то грошей просили, то вимагали організувати коридор до Києва. Ми пояснили, що дівчина не того рівня, щоб за неї щось просити. Її зрештою випустили «за так». Заручниця була під дією якихось препаратів, на межі психічного зриву. Їй потім зробили реабілітацію в Києві за підтримки одного польського фонду, — продовжує співрозмовник.

Полонених тримають заради викупу чи «обмінного фонду»

Команда, яка безпосередньо займається допомогою заручникам і полоненим, — невелика: троє осіб. Один із них — донецький правозахисник із власним досвідом перебування у «підвалах»: затримували восени минулого року. Проте переговорникам вдалося домовитись про передачу полоненим речей і продуктів, а також про те, щоб бійці іноді могли поспілкуватися телефоном із рідними.

— Напарник у мене — людина відчайдушна. Коли був у полоні, примудрився поговорити із представниками «ДНР» стосовно бійців батальйону «Донбас». Їх вважали «обмінним фондом» і не хотіли нікого відпускати. Але в грудні минулого року таки звільнили 150 осіб. Насправді це практично нічого. За моїми оцінками, в полоні у сепаратистів у Донецькій і Луганській областях перебувають 2,5—3 тисячі осіб, — каже Віктор.

Сам він тепер «нев'їзний» до Донецька: під час однієї з останніх поїздок громадського активіста попередили про можливий арешт у «ДНР». Найбільшою «базою» полонених є будівля обласного управління СБУ в Донецьку. Крім того, українських військових утримують в інших місцях: наприклад, у слідчих ізоляторах і навіть дитсадках.

Полонених тримають у камерах. Їжа є, але, самі розумієте, яка. Багато хто потрапив до полону, коли було тепло, — ми передаємо одяг і теплі речі. Поки що, слава Богу, сепаратисти не «віджимають». Щоправда, одного разу спальні мішки повезли — більше не возимо. А куртки, светри нормально доходять. Їжу передаємо із рук у руки, не залишаємо на кухні. Віддаємо хлопцям, і вони в камері вже ділять. Усе залежить від фінансів. Трапляється, можемо зібрати нормальну передачу, а буває — курка, мінералка, хліб...

У відповідь на запитання, з якою метою «республіки» утримують стільки полонених, співрозмовник знизує плечима: «На мій погляд, вони самі не знають, навіщо. Спочатку намагалися комерціалізувати все це. Телефонують до рідних, кажуть, скільки треба віддати грошей. Але грошей у людей немає. Відпустити — начебто шкода. Тому їх залишають «обмінним фондом». У Донецьку, вважається, ще «парникові» умови. В Луганську все набагато важче. Вдалося дізнатися, що із Росії з одним із гумконвоїв перевезли майже 170 українських військовополонених, і зараз вони в «ЛНР».

Він, вона і «підвал»

У казематах є місце і коханню, і зраді, і самопожертві. Деякі історії, що їх розповідає Віктор Майстренко, за кипінням пристрастей не поступаються шекспірівським драмам.

Історія перша. Він і вона кохають один одного. Їх заарештували удвох. Але поки сиділи, дівчина завела роман із «денеерівцем». Одного дня хлопець отримав шанс вийти на волю. Проте не хоче залишати «підвал»: мовляв, без коханої нікуди не поїде. Умисне припустився порушень, щоб його зробили «невиїзним», прибрали зі списку на обмін заручників. Хлопець сидить і чекає, коли дівчина повернеться до нього...

Історія друга. Сиділа в Луганську бабуся — погано чує, старенька. Коли її приходили допитувати, то з усім погоджувалася. Сепаратисти ішли, а бабуся цікавилась у співкамерників: «Про що питали?». За ґратами старенька опинилася випадково. Жила з донькою та онуками. Почалася блокада міста, і продукти стали зникати. Одного дня жінка помітила, що донька накладає їй їжі більше, ніж онукам. Бабуся, яка пережила одну війну, зробила власні висновки. Не сказавши нікому ні слова, вибрала приблизний напрямок обстрілів і пішла туди. Як людина віруюча, не могла на себе накласти руки. Так трапилося, що бабуся заблукала і потрапила на блокпост сепаратистів. Ті запідозрили в літній жінці «коригувальницю вогню» — а хто ще може блукати полем під обстрілами? Так пенсіонерка потрапила до підвалу...

До родичів бійців часто телефонують шахраї

Якщо систему передач вдалося налагодити, то звільнення військовополонених і заручників дається дуже важко, каже співрозмовник. «Траплялися випадки, коли до Донецька приїздили представники з офіційного українського боку, їм віддавали вісім осіб із будівлі СБУ. А «офіціали» відмовилися забирати: мовляв, ми потім їх до обміну включимо, нам зараз не до них». Бувають й інші факти: приміром, приїздить колишній «афганець» і домовляється із бойовим товаришем, який нині по той бік фронту, щоб забрати з собою кількох полонених. Про таке визволення можуть не знати офіційні інстанції, а родичі колишніх полонених теж не поспішають ділитися радістю із військкоматом. Тому статистика «кульгає».

— Навколо теми військовополонених з'явилося дуже багато шахраїв, які «розводять» рідних на викуп, — застерігає громадський активіст. — Просять перевести гроші на машину, на бензин, на водія. Телефонують родичам тих, хто давав оголошення про зникнення. Один колишній депутат із Краматорська вийшов на дружину військовослужбовця батальйону «Донбас»: запропонував «розв'язати проблему», щоб чоловіка випустили за 50 тисяч доларів. Дружина продала все, в борги залізла. Гроші віддала, а той нічого не зробив. На нас виходив: мовляв, чи не допоможете? Ми йому наполегливо радили повернути гроші. Екс-депутат відмахнувся: мовляв, я не обіцяв, що позитивний результат буде, — я обіцяв просто займатися. Зараз цим випадком займається СБУ.

Звертатися до громадських активістів, якщо близька вам людина потрапила в заручники чи опинилася в полоні, — справа добровільна. Пам'ятайте, що єдиної бази не має ніхто, і гарантій, на жаль, у цій сфері також не може бути. А ось що обов'язково треба зробити, — це подати заяву до міліції чи СБУ у будь-якому місті на підконтрольній українській владі території. І простежити, щоб повідомлення зареєстрували. Вірте: рано чи пізно полонених звільнять.

Для тих, хто бажає допомогти військовополоненим, які перебувають у Донецьку, даємо реквізити групи Віктора Майстренка.

Картка ПриватБанк 4405 8858 2389 5161 (Ірина) Web Money U608000454021

Телефон: 050 011 5431

Якщо бажаєте залишити інформацію про людину, яка зникла чи потрапила до полону, — зробити це конфіденційно можна на сайті uadopomoga. com або написавши Віктору Майстренку в особисті повідомлення у Facebook: https://www. facebook. com/iskrakovrov

Від родичів полонених і заручників грошова допомога не приймається.

Ліна КУЦ.
Донецька область.

На знімку: Віктор Майстренко.
Фото автора.

У НОМЕР

Техніку відводять, але напруга залишається

ПОЧАТОК НА 9-Й СТОР.

Поки «Гради» мовчать

Керівник Луганської обласної військово-цивільної адміністрації Геннадій Москаль своїм розпорядженням створив низку комунальних установ культури й відпочинку, які розміщуватимуться в Сєвєродонецьку, Старобільську й Станиці Луганській. Зокрема, з Луганська будуть перенесені обласна філармонія, краєзнавчий музей і академічний український музично-драматичний театр. Створення об'єктів культури на контрольованій Україною території в Луганській області раніше саботувалося обласною радою й стало можливим тільки після створення Луганської обласної військово-цивільної адміністрації.

У Станиці Луганській, яка пережила особливо інтенсивні обстріли, ушкоджені всі три школи. Днями одна з них відновила роботу. Оскільки здійснювати навчальний процес у зруйнованій будівлі поки що неможливо, учням надали інші приміщення в центральній частині селища, одне з яких — колишній офіс Партії регіонів. Ще дві загальноосвітні школи в Станиці поки що працюють у дистанційному режимі. Користуючись режимом припинення вогню, відновлюють мирне життя й в інших населених пунктах уздовж лінії розмежування зони АТО. У ці міста й селища поступово повертаються мирні жителі, які під час обстрілів виїхали в безпечні місця. У Нижньому й Світличному уже працюють усі системи життєзабезпечення, а днями тут відновили навчання у двох загальноосвітніх школах, які не працювали понад два місяці. Крім того, у Світличному відкрився дитячий садок, який у зв'язку з бойовими діями не приймав дітей більше двох місяців. Обидві школи відвідують майже 70% усіх учнів, інші діти ще не повернулися додому. У навчальних і виховних приміщеннях силами сільської влади відновлено теплопостачання.

У зв'язку з нестачею лікарів у Станично-Луганському районі медичну допомогу місцевим жителям надають військові медики українських батальйонів. Крім того, роздають населенню медичні препарати: жарознижувальні, протизапальні та знеболювальні таблетки, ліки від шлунково-кишкових захворювань, противірусні препарати й сиропи від простудних захворювань для дітей, вітаміни тощо. Бійці батальйонів, що дислокуються в Станиці, розповіли, що всі продукти харчування, які їм доставляють тилова служба й волонтери, вони ділять на дві рівні частини. Одна для себе, а інша — для мирного населення. Таке рішення вони прийняли добровільно, дивлячись на те, у якому важкому становищі опинилися місцеві жителі, серед яких основна маса — це літні пенсіонери. За словами підполковника міліції Леоніда Пантикіна, старшого оперуповноваженого карного розшуку ГУМВС у Луганській області, правоохоронці постійно спілкуються з місцевим населенням, надають їм посильну допомогу у відновленні зруйнованих житлових будинків, допомагають продуктами харчування. У райцентрі залишилося чимало хворих, які страждають на цукровий діабет і залежать від інсуліну. За допомогою волонтерів цю проблему намагаються розв'язати й допомогти інсулінозалежним громадянам. Зараз міліціонери збирають відомості, кому й скільки медикаментів необхідно, щоб вижити в таких умовах, і обіцяють розвозити препарати особисто за адресами проживання.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

АТО: на допомогу пораненим бійцям приходять судинні хірурги

Чи припускав засновник і багаторічний керівник нинішнього Національного інституту невідкладної хірургії і трансплантології НАМН України Олександр Шалімов, що прогресивні методи, які народжуються в установі, і технології хірургічних втручань, а тим паче нові напрями сучасної хірургії будуть використовуватися для надання допомоги, а то й порятунку бійців, поранених під час захисту української землі? Так чи інакше, очевидним сьогодні є той факт, що наукові й практичні напрацювання знаменитого хірурга-першопрохідника, з іменем якого пов'язано багато операцій із приставкою «вперше», його колеги й учні застосовують у тому числі для відновлення й повернення в стрій наших воїнів, котрі постраждали від куль, мін і снарядів терористів і російських агресорів у зоні АТО.

...У відділеннях інститутської клініки — стерильна чистота і навіть швидше незвичний для вітчизняних медичних стаціонарів затишок. На одному з поверхів за білими дверима операційної м'яко й водночас яскраво світять лампи. Іде операція. Майже напроти — кабінет керівника відділення хірургії судин, доктора медичних наук Павла Нікульникова. Вітаючись з ним, одразу помітили: у головного позаштатного судинного хірурга Міністерства охорони здоров'я України гарний настрій. Він посміхається й задоволено каже: «Наші головні пацієнти — хлопці із зони АТО планомірно поправляються».

Павло Нікульников показує нам лікувальні кабінети й палати. Усі пацієнти із зони АТО — з осколковими пораненнями артерій верхніх і нижніх кінцівок, розповідає він. На першому етапі їх прооперували в прилеглих до Донбасу медцентрах. Завдання медиків шалімовського інституту — воїнів відновити, повернути їхнім рукам і ногам звичні функції. До того ж у двох бійців ушкоджені ще й нерви, а рани в такому стані, що потрібне подальше лікування. Слава Богу, загрози для життєздатності кінцівок уже немає. Але період відновлення, за словами керівника відділення, досить тривалий.

В одній із палат нашу увагу привертає телефонна розмова її мешканця. Судячи з її змісту, можна було припустити, що поранений спілкується зі своїм товаришем по службі, який залишається в зоні бойових дій, дає тому командирські настанови. Нарешті розмову завершено, і ми знайомимося. Богдан Дмитрук — майор, командир шостої механізованої роти 93-ї бригади. Родом з Нікополя Дніпропетровської області.

— У роті я єдиний кадровий офіцер, усі інші — молоді хлопці, призвані з «гражданки». Вчитися їм доводиться, на жаль, безпосередньо в бойових умовах, — розповідає майор. — Рота разом з іншими підрозділами захищала Донецький аеропорт. Там і був поранений. Низький уклін усім лікарям — і київським, і дніпропетровським, і міста Димитрова: вони витягли мене з того світу, — каже Богдан.

Який військовий епізод найбільше запам'ятався? — перепитує майор. — Пам'ятаю практично всі. А особливо сумні. Праворуч від аеропортівського термінала є Зваринський монастир, який бойовики перетворили на свій опорний пункт. 17 січня ми за наказом його штурмували. «Спасибі» товаришу начальнику Генштабу — без підготовки, без підтримки, без реальної карти. Фотозйомку нам показали літню. За осінь, як з'ясувалося вже в ході бою, терористи там усе перебудували, зробили бетонні укриття, перетворили на укріпрайон. Проте, ми його взяли — після шестигодинного бою пробилися в монастир, забезпечивши терміналу фланги. Але залишилося нас вісімнадцятеро. Боєприпаси закінчувалися, гранати й зовсім закінчилися. Обіцяні по радіозв'язку 40 людей підкріплення з батальйону «Дніпро» так і не підійшли. Ми трималися до останнього, але змушені були відійти.

— Богдане, а ви що, звідси керуєте підрозділом за телефоном? — запитуємо в Дмитрука.

— Зрідка — зв'язку з місцем дислокації роти практично немає. І тільки коли хто-небудь виїжджає у справах в інші місця, обов'язково телефонує, радиться.

— І який у хлопців настрій?

— Бойовий.

Богдан Дмитрук сідає у візок, що тимчасово, як вірять він і лікарі, служить для нього засобом пересування, і веде нас у протилежний кінець коридору. Там, в одній із палат, проходить курс відновлення ще один побратим майора по АТО, лейтенант Віталій Андреєв. У нього проблеми з правою рукою — наслідки важкого бою в районі Савур-Могили вночі з 30-го на 31-ше липня минулого року. І попереду ще тривала реабілітація. Але добрі очі лейтенанта сповнені оптимізму. Лікарі, каже він, обіцяють зробити все можливе й неможливе. А вдома, у Миколаєві, на нього чекають син, батьки.

Уже йдучи, ми заглянули до директора інституту, професора Олександра Усенка.

— Колектив інституту надає допомогу бійцям АТО, добровольчих батальйонів, цивільним особам, які потерпіли від бойових дій, за покликом серця й відповідно до розпорядження по Національній академії медичних наук, — повідомив він. — Наші хірурги виїжджають у шпиталі — київський і розташовані в інших містах, куди доправляють поранених, які потребують складних хірургічних втручань. Адже багато хто з них нетранспортабельний. Співробітники установи зібрали також понад 100 тис. грн. на необхідні ліки. Придбані препарати передали в Харків Інституту загальної і невідкладної хірургії НАМН України, з яким ми тісно працюємо. У себе в клініці приймаємо всіх, кому потрібна допомога. Лікування в інституті пройшли вже майже 60 осіб. Налагоджена взаємодія з колегами з інших наукових установ. Для потерпілих у зоні АТО в нас зарезервовано 50 ліжок, створено клінічну базу для надання їм медичної допомоги. Для відновлення поранених застосовуємо новітні методи, технології та засоби. До честі нашого колективу, ми зберегли життя кожному госпіталізованому бійцеві, хоч би яким складним було в нього поранення.

Віктор **КОЛОМАК**.

Київ.

Фото Сергія **КОВАЛЬЧУКА**.

Завідувач відділення хірургії судин Павло Нікульников.

Лейтенант Віталій Андреєв.

Майор Богдан Дмитрук.

Іде операція.

Вільне переміщення військовозобов'язаних не скасовували, але є моменти

Президент України в Указі 40/2015 від 30.01.2015 року (далі —Указ) доручив Кабінету Міністрів опрацювати питання щодо законодавчого врегулювання порядку виїзду за кордон громадян України, які підлягають призову на військову службу під час мобілізації, на особливий період. Це означає, що уряд найближчим часом має розробити особливий порядок виїзду за кордон військовослужбовців, опрацювати процедуру отримання за необхідності дозвільних документів, визначити коло осіб, які надаватимуть такі дозволи, а також — межі відповідальності за недотримання встановлених правил.

Конституція України передбачає, що «кожному **гарантується свобода пересування, вільний вибір місця проживання, право вільно залишати територію України,** за винятком обмежень, які встановлені законом». Тобто все ж таки держава має право встановлювати обмеження щодо свободи пересування, у тому числі залишати територію України, однак ці обмеження мають бути передбачені виключно законами України.

Про пріоритети

У статті 12 Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання» зазначено, що свободу пересування відповідно до закону може бути обмежено на територіях, щодо яких введено воєнний або надзвичайний стан. Таким чином, оголошення мобілізації в Україні не є підставою для обмеження свободи пересування, та і воєнний стан в Україні не введено. Проте обмеження в пересуванні сьогодні можуть існувати в місцях проведення АТО, оскільки в окремих районах Донецької та Луганської областей введено режим надзвичайного стану.

Стаття 38 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» вимагає від призовників та військовозобов'язаних у разі зміни їх сімейного стану, стану здоров'я, адреси місця проживання (перебування), освіти, місця роботи і посади **особисто в семиденний строк повідомити про це орган, де вони перебувають на військовому обліку.**

Проте водночас існує неузгодженість вищезазначеної диспозиції із ч. 6. ст. 22 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію», якою передбачено, що громадянам, які перебувають на військовому обліку, з моменту оголошення мобілізації **забороняється зміна місця проживання без дозволу військового комісара.** В юридичній науці така неузгодженість називається колізією горизонтального рівня і вирішується вона шляхом надання пріоритету нормативно-правовому акту, який видано пізніше, або який є спеціалізованим по відношенню до конкретних правовідносин. Отже, на мою думку, пріоритетною буде норма ЗУ «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію». По-перше, тому що вона прийнята пізніше, ніж інші колізійні норми. По-друге, цей закон має спеціальний характер стосовно спеціальних відносин, пов'язаних із мобілізацією.

А тепер щодо терміна «місце проживання».

Нюанси термінів

Місцем проживання визнається житло, розташоване на території адміністративно-територіальної одиниці, в якому особа проживає постійно або тимчасово.

Місцем перебування визначається адміністративно-територіальна одиниця, на території якої особа проживає строком менше шести місяців на рік.

Простими словами, якщо призовник вирішив змінити реєстрацію проживання — «прописку» — він має отримати на це дозвіл військкомату. А якщо призовник щодня їздить на роботу за межі адміністративно-територіальної одиниці — такого дозволу отримувати не потрібно. Те ж саме стосується виїзду за кордон, адже цей виїзд не означає зміну місця проживання особи.

Відповідальність є, але зразка дозволу – немає

Довідка військкомату, яка надає дозвіл на зміну місця проживання під час мобілізації, повинна бути лише затвердженого зразка, відповідним нормативним актом мають бути передбачені строки та порядок розгляду документів, необхідних для її отримання. Наразі Президент України лише доручив Кабінету Міністрів опрацювати питання щодо законодавчого врегулювання порядку виїзду за кордон громадян України, проте аж ніяк не внутрішнього переміщення осіб. Тому лишається невизначеним, хто ж все-таки відповідальний за врегулювання порядку видання довідок.

Відсутність погодження зміни місця проживання значно утруднює роботу військомату, тому за цей проступок передбачена відповідальність. Так, ст. 210 Кодексу про адміністративні правопорушення України за порушення військовозобов'язаними чи призовниками правил військового обліку встановлює штраф у розмірі від п'яти до семи неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (від 85 до 119 гривень).

Наталя ТИТАРЕНКО.

Хто відбудовуватиме зруйновані міста?

Станиця Луганська, Щастя розбиті, Попасну добивають. У цей ряд постраждалих від війни населених пунктів можна поставити ще понад десяток міст і селищ Луганщини. Нині, під час затишшя, тут ідуть відбудовні роботи — латають дахи будинків, «склять» вікна плівкою, міняють постраждалі лінії водо- і газопостачання, встановлюють стовпи й натягують обірвані проводи.

Треба зазначити, що обласна влада не залишила населення наодинці зі своїми бідами. Як тільки вщухають гармати, у прифронтові села й селища везуть продукти харчування, будівельні матеріали, пенсії та соціальні допомоги. Але від місцевої влади залежить не все. Йдеться про державну програму допомоги людям, чиє майно постраждало під час війни. Особливо це стосується населених пунктів, розташованих у зоні розмежування територій. Здавалося б, чи варто сьогодні говорити про відновлення зруйнованого війною, якщо ця війна ще не закінчилась. І вже завтра, можливо, «Гради» запрацюють із новою силою. Але, з другого боку, люди сьогодні повинні мати гарантії того, що вони не залишаться на вулиці.

Постраждалий під час бойових дій будинок у Лисичанську.

На підконтрольній Україні території Луганської області прогнозується багато проблем з відновленням постраждалого житла. Тут уважають, що повертати до життя старе набагато важче, ніж будувати нове. Тим паче що житлово-комунальне господарство, яке дісталося від радянського минулого, вже давно виробило свій ресурс. У багатоквартирному будинку на кварталі Жовтневої революції в Лисичанську під час бойових дій із визволення міста снаряди розбили 108 квартир цього житлового комплексу. Ні в Сєвєродонецьку, ні в Рубіжному таких руйнувань не було. А щодо будинку №17, то проведена експертиза показала, що дев'ятиповерхівка відновленню не підлягає.

Голова Луганської ОДА Геннадій Москаль з самого початку наполягав на тому, щоб людям виплатити компенсацію за втрачене житло, до того ж сьогодні, а не чекати закінчення воєнних дій. Мешканці самі розв'яжуть свої проблеми: одні куплять квартири на вторинному ринку, інші почнуть будуватися. Це вже буде їхній вибір, і він зніме головний біль чиновників. Від держави будуть потрібні лише компенсаційні гроші.

Розмір компенсації усе ще остаточно не визначено. Оперувати якимись цифрами складно, але якщо приблизно прикинути можливу суму, то може йтися про 10 тис. доларів. За ці гроші, кажуть, можна купити приватний будинок у передмісті. І мешканців такий варіант цілком задовольняє. Це краще, ніж жити в родичів або на старості літ знімати квартиру, віддаючи за неї майже всю пенсію.

Отже, відбудовувати дім, будувати нове житло чи компенсації?

Алла АНТІПОВА.

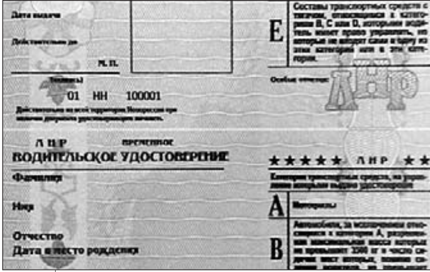
Луганська область.

Фото надане прес-службою Лисичанської міськради.

ПОДРОБИЦІ

Правова вакханалія в «ЛНР» триває

Цього разу вирішили забезпечити всіх своїми водійськими посвідченнями

ЛНР
01 НН 100001
ВОДИТЕЛЬСКОЕ УДОСТОВЕРЕНИЕ

Як передає Інтернет-агентство bigmir.net, у самопроголошеній «ЛНР» збираються видавати свої водійські посвідчення. В «ЛНР» це посвідчення вважають справжнім документом. За словами «першого заступника міністра внутрішніх справ ЛНР» Ігоря Маркова, видача «документів» розпочнеться найближчим часом, повідомляє ЛуганськІнформЦентр. Цей чиновник продемонстрував зразки «документів», на яких зазначено, що ці папери дійсні «на всій території Новоросії». При цьому люди, які називають себе міністрами, запевняють, що з таким папірцем пустять навіть на територію РФ.

Із правової точки зору такий документ взагалі не має жодного значення. На території будь-якої держави такі документи братися до уваги не будуть. Хоча б тому, що, визнавши такі документи влади самопроголошеної «ЛНР» легітимними, держава, що зробила це, визнає легітимність органу, який видав такий з дозволу сказати документ. Тому громадянам, які одержать подібні папірці, краще сховати їх подалі й не показувати при експлуатації транспорту будь-де. Це саме стосується й усіх інших документів, виданих у «ЛНР» або «ДНР», у тому числі документів про освіту, паспорти, пенсійні посвідчення, про що «Голос України» уже неодноразово писав.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

*На знімку: **ось такий «документ», на думку луганських сепаратистів, має легалізувати право на керування транспортом.***

Маршрути: зона АТО — «Феофанія»

Велику групу тяжкопоранених бійців та польових командирів доставлено санітарною авіацією до клінічної лікарні «Феофанія» Державного управління справами. Головний лікар Ігор Семенів розповів нашому позаштатному кореспондентові Георгію Мірошнику:

— Відважних захисників Вітчизни прийняли хірургічне та травматолого-ортопедичне відділення. Заздалегідь чималих зусиль доклав персонал — від професорів до нянь-доглядальниць, щоб герої почувалися в палатах по-домашньому.

Звичайно, вирішення чи не найбільш нагальних питань покладалися на хірургів та хірургічних медсестер, анестезіологів, реаніматорів, вони у поті чола трудилися з раннього ранку до півночі. Кожного українця-патріота Батьківщини консультують фахівці вищої категорії різного профілю.

Так свою вірність клятві Гіппократа медики засвідчують героям, які склали військову присягу на вірність народу України.

Крим — це не територія Росії, оскільки це не визнано міжнародним співтовариством. Про це заявив представник виконкому УЄФА Франтішек Лауринец, розповідаючи про ситуацію з футболом на півострові. «Юридично — це частина України. Але виникають проблеми, які потрібно якось розв'язувати. Ми поважаємо ФФУ і нічого робити там без узгодження з нею не плануємо»

Українські медалі

Легка атлетика. Прага (Чехія). Чемпіонат Європи у приміщенні. Збірна України завоювала дві медалі. **Наталія Пигида** з Київської області здобула золоту медаль на дистанції 400 метрів (51.96). Друга — Індіра Терреро (Іспанія) — 52.63, третя — Серен Банді-Девіс (Велика Британія) — 52.63.

Другу нагороду до скарбнички команди України поклала **Наталія Лупу.** Вона бронзова призерка на 800-метрівці (2.02,25). Перемогу святкувала швейцарка Селіна Бюгель (2.01,95).

Наталія Пигида.

Кульова стрільба. Арнем (Нідерланди). Чемпіонат Європи. Українка **Олена Костевич** завоювала золоту медаль у стрільбі з пневматичного пістолета з десяти метрів.

Олена Костевич.

У фіналі Костевич упевнено розібралася зі своєю безпосередньою конкуренткою Антуанетою Боневою з Болгарії. Підсумковий результат українки — 202,9 бала, а в її конкурентки — 202,3. «Бронзу» виборола Рената Тобай Шике (Угорщина) — 177,2.

Спортивна гімнастика. Український гімнаст **Олег Верняєв** виграв золоту медаль на турнірі AT&T American Cup у США. Він переміг у багатоборстві з результатом 90,597 бала.

Друге місце посів Рехей Като (Японія) — 90,098. Бронзова медаль у Донелла Віттенбурга (США) — 89,932.

Біатлон. Контіолагті (Фінляндія). Чемпіонат світу. Спринт. Жінки, 7 км. 1. Марі Дорен-Абер (Франція) (0+1) — 22:16.8; 2. Вероніка Новаковська-Земняк (Польща) (0+0) — +9.6; **3. Валентина Семеренко (Україна) (0+1) — +19.7.**

Фото НОК та Федерації біатлону України.

Валентина Семеренко (крайня ліворуч).

Перша перемога «Іллічівця»

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 16-й тур.

7 березня. «Іллічівець» — «Зоря». 2:1. Дніпропетровськ. «Метеор». 200 глядачів. **Рефері** — Романов (Дніпропетровськ). **Голи**: Зубков, 12, Гринь, 90+4 — Ліпартія, 26.

«Металіст» — «Шахтар». 2:2. «Арена Львів». 2 650 глядачів. **Рефері** — Жабченко (Хмельницький). **Голи**: Довгий, 18, Прийомов, 90+2 — Срна, 45+4 (п), Адріано, 73. **Вилучено** Рижука («Металіст», 45+3, пряма червона картка).

«Металург» (Запоріжжя) — «Металург» (Донецьк). 0:1. Запоріжжя. «Славутич-Арена». 2 000 глядачів. **Рефері** — Дердо (Іллічівськ). **Гол**: Лазич, 9.

8 березня. «Волинь» — «Чорноморець». 1:1. Луцьк. Стадіон «Авангард». Без глядачів. **Рефері** — Іванов (Донецька область). **Голи**: Жунич, 77 — Жунич, 36 (автогол).

«Олімпік» — «Динамо». 0:1. Київ. НСК «Олімпійський». 14 287 глядачів. **Рефері** — Козик (Мукачеве). **Гол**: Бурда, 90+4. **Вилучено** Дорошенка («Олімпік», 39, два попередження).

«Ворскла» — «Говерла». 2:0. Полтава. Стадіон імені Олексія Бутовського. 1 500 глядачів. **Рефері** — Скрипак (Київська область). **Голи**: Люлька, 30 (автогол), Громов, 77.

«Карпати» — «Дніпро». 0:1. Львів. Стадіон «Україна». 5 530 глядачів. **Рефері** — Абдула (Харків). **Гол**: Калинич, 4.

	В	Н	П	М	О
1. «Динамо»	**13**	**3**	**0**	**37—7**	**42**
2. «Шахтар»	**11**	**2**	**3**	**37—10**	**35**
3. «Дніпро»	**10**	**4**	**2**	**31—11**	**34**
4. «Зоря»	7	3	6	23—19	24
5. «Металіст»	6	5	4	24—22	23
6. «Олімпік»	6	4	6	15—32	22
7. «Ворскла»	5	6	5	16—15	21
8. «Волинь»	6	3	7	22—29	21
9. «Металург» Д	4	6	6	17—20	18
10. «Чорноморець»	3	8	4	14—14	17
11. «Металург» Зп	4	3	9	13—29	15
12. «Говерла»	1	6	9	9—23	9
13. «Іллічівець»	1	4	11	14—32	7
14. «Карпати»	**3**	**5**	**8**	**12—21**	**5**

Бомбардири: Калинич («Дніпро»), Ярмоленко («Динамо»), Ерік («Волинь») — по 9 м'ячів, Кравець («Динамо») — 8, Гладкий («Шахтар») — 7, Тейшейра («Шахтар»), Лазич («Металург», Донецьк) — по 6.

Нарешті першу перемогу (сподіватимемося, не останню) здобув багатостраждальний «Іллічівець». Варто зазначити, що маріупольці на рівних почувалися в поєдинку з луганською «Зорею», котра йде на четвертій позиції в турнірній таблиці. І здобули звитягу підопічні Миколи Павлова на додатковій четвертій хвилині. Тому особлива повага до їхніх бійцівських якостей.

***

«Дніпро» і «Динамо» здобули нелегкі мінімальні перемоги. Динамівці, маючи величезну перевагу, ніяк не могли підібрати ключ до воріт «Олімпіка». До речі, донеччани під кінець першого тайму залишилися в меншості. Захищалися грамотно, діяли непоступливо. Здавалося, вони здобудуть бажану нічию. Але фатальною для них стала передостання хвилина додаткового часу.

Ярмоленко взяв гру на себе, навісив на неприкритого Бурду, удар якого головою Литовка, котрий багато разів рятував команду, відбити був неспроможний.

— Радий, що ми дотерпіли та вирвали перемогу в цій зустрічі, — поділився з журналістами наставник динамівців **Сергій Ребров**. — Я сказав хлопцям у роздягальні, що я би все одно подякував їм, навіть якби ми не виграли. Вони старалися та робили все, що могли. Тим футбол і цікавий, що він непередбачуваний. Ми протистояли хорошій команді, яка справедливо посідає шосте місце, незважаючи на те, що лише перший рік виступає у Прем'єр-лізі.

— Чи вплинув на гру ранній час початку матчу?

— Час великого значення не має. А от стан поля дуже сильно вплинув. Воно було жахливе, тому негативно вплинуло на якість нашої гри.

— Що з Ленсом?

— Його вдарили в уже забите раніше місце. В нього ще сильніше спухла нога. Оборонці суперників, либонь, знають, що Джермейна потрібно бити по ногах, бо наздогнати його ніхто не може. Але на це хоч якось має реагувати рефері. В матчі з «Генгамом» було те саме — його винесли з поля, сьогодні знову він не міг піти самотужки. Однак сподіватимемося на його швидке відновлення до наступної зустрічі.

***

А от «Шахтар» втратив два очки в поєдинку з харків'янами, у котрих відомі кадрові проблеми. Слобожанці врятувалися останньої миті. І для них цей результат має велике значення в моральному сенсі.

А в «гірників» сьогодні надскладний іспит. У Мюнхені вони зіграють матч у відповідь 1/8 фіналу Ліги чемпіонів проти «Баварії». Наша команда намагатиметься залишити гарне враження про себе.

Ось що заявив її тренер **Мірча Луческу.**

— Ми гратимемо проти дуже серйозного суперника. Як на мене, «Баварія» — найсильніша команда в Європі на даний момент. У її складі виступають шість чемпіонів світу, а також такі ключові футболісти, як Рібері та Роббен. У них є перспективні молоді гравці, як Алаба, досвідчені, як Габі Алонсо (пропускає матч проти «Шахтаря». — **Ред.**). І ми, звичайно, сприймаємо мюнхенський клуб дуже серйозно.

Я прекрасно розумію, що нам буде надзвичайно важко. Адже «Баварія» не може дозволити собі вибути з турніру на такій ранній стадії. Фінал Ліги чемпіонів відбудеться в Берліні, і мюнхенці робитимуть усе можливе, щоб опинитися там. Ми зі свого боку постараємося залишити гарне враження про «Шахтар» завдяки нашій грі...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

У боротьбі за м'яч харків'янин Юриця Булят (ліворуч) і донеччанин Тайсон.

Фото Євгена КРАВСА (зі Львова спеціально для «Голосу України»).

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Кубкова вершина «Будівельника»

Баскетбол. Київ. Палац спорту. Кубок України. Фінал чотирьох. 6 березня. **Матчі 1/2 фіналу.** «Київ» — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 60:65 (19:17, 13:13, 13:22, 15:13). «Хімік» (Южне) — «Будівельник» (Київ). 49:57 (13:17, 12:14, 13:14, 11:12).

7 березня. **Фінал. «Будівельник» — «Дніпро». 73:60 (20:22, 17:19, 24:7, 12:12).**

«Будівельник»: Анісімов (22 + 8 підбирань), Лукашов (17 + 5 підбирань + 5 передач), Івшин (10), Буцький (7), Липовий (4) — стартова п'ятірка; Пустозвонов (11), Неруш (2), Забірченко (0), Анікієнко (0), Тищенко (0), Зотов (0), Ватажок (0). **Тренер** — Віталій Черній.

«Дніпро»: Загреба (13 + 5 підбирань), Сізов (10 + 5 підбирань + 5 передач), Тимофеєнко (10), Мальчевський (7), Мішула (2) — старт; Коренюк (9), Ревзін (6), Малиш (3), Закурдаєв (0), Місяць (0). **Тренер** — Валдемарас Хомічюс.

Чинний чемпіон країни «Будівельник» удруге поспіль заволодів Кубком країни.

Після завершення матчу найкращі гравці Фіналу чотирьох отримали індивідуальні відзнаки. **Денис Лукашов** («Будівельник») був визнаний найкращим оборонцем, **Станіслав Тимофеєнко** («Дніпро») — найкращим форвардом, **Михайло Анісімов** («Будівельник») — найкращим центровим, **Максим Пустозвонов** («Будівельник») — MVP.

ЦИФРА

8-раундовий

поєдинок на арені Aviator Sports Complex в Нью-Йорку 10 квітня має провести український боксер Євген Хитров (до 75 кг). Його суперником стане американець Аарон Колі.

Лише результати

Хокей. Регулярний чемпіонат України. «Дженералз» (Київ) — АТЕК (Київ). 4:8 (0:0, 2:1, 2:7). «Витязь» (Харків) — «Кременчук». 2:3 ОТ (0:1, 2:1, 0:0, 0:0, 0:1). «Витязь» — «Кременчук». 0:3 (0:0, 0:1, 0:2).

Бокс. Агуаскальентес (Мексика). Матч 8-го туру п'ятого сезону WSB. «Українські отамани» поступилися команді «Мексиканські воїни» — 0:5. **52 кг.** Орландо Уітсіль переміг Азата Усеналієва; **60 кг.** Ліндольфо Дельгадо переміг Олега Прудкого; **69 кг.** Ектор Рейєс переміг Сергія Богачука; **81 кг.** Карлос Міна переміг Дениса Солоненка; **91 кг.** Едгар Рамірес переміг Тараса Неудачина.

ДО 70-РІЧЧЯ ПЕРЕМОГИ

«Нашим би генералам кмітливість Черняховського!»

У Вінниці вшанували пам'ять наймолодшого полководця минулої війни з фашистами, двічі Героя Радянського Союзу, генерала, який мав стати маршалом, Івана Черняховського. 70 років тому, 18 лютого 1945-го, обірвалося життя талановитого полководця. Він виріс, навчався і починав трудовий шлях на Вінниччині. І служив тут деякий час.

— Нашим би генералам кмітливість Черняховського! — сказав на врочистому зібранні в пам'ять про відомого земляка, який у 38 років уже командував Третім Білоруським фронтом, один з учасників вшанування голова обласної Спілки воїнів-«афганців» Петро Кирилішин. — Особливо тим, які командують нині в АТО. Він блискавично приймав рішення під час найскладніших епізодів у битві з фашистами. Саме на цьому найчастіше наголошують у своїх спогадах ті, хто пройшов із Черняховським дорогами війни.

Ініціатором вшанування пам'яті полководця став народний депутат України п'ятого скликання Іван Бондарчук. Він запропонував міській владі Вінниці провести у школах міста уроки пам'яті, присвячені героїчному життю полководця. Пропозицію підтримав заступник міського голови Вінниці Андрій Рева. За його словами, в нашому краї виросла людина, на котру має рівнятися нинішня молодь.

Напис на меморіальній дошці на честь полководця минулої війни Івана Черняховського повідомляє про те, що тут навчався майбутній герой.

Зібрання, на якому, крім ветеранів, справді було чимало молоді, відбувалося на Європейській площі. Тут на будинку «Укртелекому» встановлено меморіальну дошку в пам'ять про те, що в цьому приміщенні Черняховський здобув середню освіту. А починав навчання теж на Вінниччині, у школі селища Вапнярка. Хоча народився на Черкащині, в Уманському районі, та батьки переїхали в село Вербове. Звідти Ваня разом з однолітками щодня долав чималу відстань до школи у Вапнярці, саме там пішов у перший клас. Невдовзі сім'ю спіткало велике горе — від тифу померли батько й мати. Залишившись круглим сиротою, хлопчик наймитував, пас худобу, був конюхом. Так заробляв на шматок хліба. Але не полишав навчання.

Багато юнаків у той час мріяли про професію військового. Саме її обрав Черняховський. Стрімку кар'єру зробив у роки війни — завдяки розуму і сміливості. Він мав стати маршалом. Тодішнє керівництво держави підготувало документи. У штаб фронту, яким командував наш земляк, уже доправили спецзв'язком маршальські погони. Повідомлення про присвоєння Черняховському звання маршала мали оголосити 23 лютого, в день Радянської Армії.

На жаль, 18 лютого він загинув від осколка снаряду. Сталося це 70 років тому, за два місяці до Перемоги.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.
Фото автора.

До бойових нагород додалися й трудові

96-річний Іван Федорович Шульгін із Корця, що на Рівненщині, пройшов Велику Вітчизняну війну від першого дня. Поранений був напередодні Дня Перемоги.

Іван Федорович родом із Орловщини. До війни працював трактористом у Ташкентській області. Звідти був призваний до армії. Військову службу проходив на заході України — у Львівській області. Коли почалась війна з Німеччиною, їхній підрозділ проходив вишкіл у літніх таборах.

— Була передранішня пора, коли над табором з'явився німецький літак і почав скидати на нас бомби, — пригадує І. Ф. Шульгін. — З того пекла мало хто вийшов живим.

Коли по-новому із залишених бійців стали формувати підрозділи, рядового Івана Шульгіна призначили до іншої частини. Як колишній механізатор, він мав бути танкістом. Але танків із тилу ніхто не дочекався. Відступаючи, його підрозділ дійшов аж до Білої Церкви і зайняв оборону. В тому бою Шульгін був тяжко поранений і потрапив у полон. Одного разу, коли фашисти гнали бранців на каторжні роботи, йому і ще трьом його товаришам вдалося втекти.

— До своїх було не добратися, а партизанські загони щойно створювались, — згадує Іван Федорович. — Вирішили перечекати і під виглядом селян наймалися в селах на різні роботи, щоб вижити. Та місцеві німецькі прислужники їх видали — і хлопці знову опинились за колючим дротом. І знову були втечі, поки не вдалось перейти лінію фронту і стати бійцем сотої стрілецької дивізії.

Грамотного і сміливого юнака одразу направили у полкову розвідку.

— Скільки цінних «язиків» взяли, тепер і не пригадати, — каже ветеран. — Так я дійшов до Праги. Напередодні Дня Перемоги 1945-го був поранений і відправлений до Львівського військового госпіталю.

За героїзм, проявлений у роки Другої Світової війни, Іван Федорович Шульгін нагороджений орденом «Червоної зірки», орденом Слави ІІІ ступеня, двома орденами Вітчизняної війни і медалями «За відвагу».

Уже в мирний час до бойових нагород Івана Шульгіна додалися й трудові. Цього разу за звитяжну працю у сільськогосподарському виробництві. До сільгоспартілі імені Т. Г. Шевченка в селі Друхова колишнього Соснівського району, який після 1951 року очолював Іван Федорович, переймати досвід приїжджали аграрії зі всієї Рівненської області. Тоді ордена Леніна удостоївся і голова правління І. Шульгін.

Надія АДАМЧУК.
Гоща
Рівненської області.

На знімку: І. Ф. Шульгін.
Фото із сімейного архіву І. Шульгіна.

ДЕНЬ

№ 43 (6047) СЕРЕДА, 11 БЕРЕЗНЯ 2015

Сьогодні в Україні — мінлива хмарність, переважно без опадів. Вітер південно-східний, 5—10 м/с. Температура вночі — від 3 градусів морозу до 2 тепла, у Карпатах 1—6 градусів нижче нуля. Вдень — 10—15 зі знаком плюс, у високогір'ї Карпат 1—6 градусів тепла

ЦЬОГО ДНЯ, 11 БЕРЕЗНЯ

1921. ВУЦВК прийняв постанову «Про придбання для державних музеїв у приватних осіб церковних цінностей», що мають важливу історичну та художню цінність. **1941.** Генштабом Червоної армії підготовлено доповідну записку про основи стратегічного розгортання збройних сил Радянського Союзу на заході та сході. **1988.** Народився Дмитро Арциленко — майор Збройних Сил України, нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (2014, посмертно). **2001.** Пішла з життя Галина Гордасевич — відома українська поетеса та громадська діячка.

ХРОНІКА

Бойовики постійно штурмують позиції

Здебільшого терористи використовують великокаліберні міномети та важку артилерію. Лише за останню ніч вони 16 разів порушили перемир'я. Основний удар ворог сконцентрував на Донецькому напрямку. Обстріляно з мінометів і гранатометів Авдіївку, Опитне, Піски. Неспокійно було і на Луганському та Маріупольському напрямках. Таку інформацію вчора повідомили у прес-центрі АТО.

Яка нині ситуація на фронті, розповіли українські військові.

Полк особливого призначення «Азов» (Маріупольський напрямок):

«Сьогодні зранку (**9.03. — Ред.**) бойовики знову почали штурмувати наші позиції, в районі селища Широкиного. Спочатку сепари вели вогонь і 120-тих мінометів, а також стрілецької та снайперської зброї. Потім вони вивели на свої позиції танк. З метою припинення провокації наші танкісти відкрили вогонь у відповідь. У результаті чого знешкодили одну з вогневих точок противника. Бойові дії не припиняються навіть із настанням темряви. Вчора увесь день успішно відбивали усі атаки ворога, та не здали жодного метра рідної землі».

Боєць батальйону «Дніпро-1» (с. Піски):

«Гатять по нас з усіх видів зброї. Ми періодично відповідаємо. Противник постійно намагається провокувати, нам доводиться щоразу обмірковувати, варто відповідати чи ні. Адже у них, на відміну від нас, воєнний стан. З боку Донецька ми постійно чуємо шум техніки, але як таких переміщень не відбувається. Ми готові дати відсіч».

24-та окрема механізована бригада (район Бахмутської траси):

«У нас більш-менш спокійно. Щоправда, вчора поодинокі вибухи лунали на автодорозі Бахмутка поблизу 29-го блокпоста. Лупили з боку окупованого бойовиками Слов'яносербська. В Мінські домовленості не віримо. Готові відбивати атаки».

Олександр ПЕКНИЙ.

Разом — сила!

Вони втекли від війни. Щодня сотні людей їдуть якнайдалі від обстрілів. Більшість із них, коли залишали домівки, думали, що невдовзі все закінчиться. Але не судилося. Нині переселенці міркують, як виживати в нових умовах.

Щодня до Артемівська приїжджають сотні переселенців. Переважно — мешканці Горлівки, Попасної, Донецька. Більшу частину становлять евакуйовані з Дебальцевого та навколишніх сіл.

Мирні жителі пережили справжній жах — багато хто з них зазнав від терористів фізичного знущання, став об'єктом пограбування і неприкритого бандитизму.

Охочих розповісти свою історію втечі від війни — небагато.

— Тікали звідти без речей. Максимум — пакет у руках. Тут я одержала від чужих людей, незнайомих, стільки уваги, стільки турботи, стільки всього — плакати хочеться, — каже переселенка з Дебальцевого.

Більшість переселенців знаходять тимчасовий прихисток у родичів і знайомих. Тих, хто взагалі без даху над головою, поселяють у гуртожиток. На умови не скаржаться. Молоді шукають роботу, старі переводять пенсійні рахунки та чекають виплат.

Усім вимушеним мешканцям місцеві допомагають як можуть. Після місяців війни люди, нарешті, живуть у спокої.

Віра Решевська, співробітник Артемівського міського центру соціальних служб для сім'ї, дітей і молоді:

— Ми реєструємо кожного переселенця, вирішуємо низку питань, з якими вони приходять. Питання різні: у декого пов'язані з проживанням, у декого — з переведенням... Це переважно переведення пенсій, соціальних виплат із міст, які перебувають у зоні АТО, на місто Артемівськ, і працевлаштування, і оформлення дітей у школи й дитячі садки.

В основному наші підопічні — матусі з дітьми, вагітні, старі люди. Багато тікали від війни без речей, з однією сумкою в руках. Завдяки волонтерам, небайдужим людям переселенці одержують продукти, дитяче харчування, памперси, теплі речі, іграшки **(на знімках).**

Не залишаються осторонь від проблем переселенців військовослужбовці.

У Дебальцевому була цілковита розруха — ні світла, ні газу, не було питної води. Люди, котрі ховалися від обстрілів у підвалах, були налякані тим, що в їхньому місті йшли бойові дії, що їхні будинки зруйновані, — розповів керівник однієї із груп цивільно-військового співробітництва Збройних Сил України Юрій Соколовський.

— Одне з головних завдань нашої групи — організація взаємодії з місцевими і міжнародними громадськими організаціями, неурядовими структурами, волонтерськими організаціями як, приміром, Волонтерський центр фонду «Кождый может», щоб надати допомогу цивільному населенню.

Крім того, на територіях Донбасу людей продовжує зомбувати російське телебачення. Нам доводиться проводити інформаційну роботу — через газети, зустрічі з представниками громадськості, — зазначив офіцер.

Волонтер Крістіна Цукур:

— Красногорівка, Артемівськ, Авдіївка — невеликі міста Донецької області, куди ми зазвичай передаємо речі першої потреби. В одному з відправлень крім памперсів, засобів гігієни та дитячого харчування були ляльки, машинки, конструктори й олівці-фломастери. Відправили майже випадково, бо завжди на першому місці — нагодувати, а іграшки, здавалося нам, це вже баловство. Але з'ясувалося, що всі ці зошити, розмальовки та інші забави — це можливість дітям бодай трішки відчути себе як до війни. Просто гратися й малювати, як раніше. Просто бути звичайними дітьми. Отож тепер будемо намагатись і в інші наші підопічні міста в зоні АТО передавати іграшки.

Керівник Волонтерського центру фонду «Кожен може» Марина Лисак:

— Щоразу, коли впізнаєш на світлинах із зони АТО коробки, які пакував, і подарунки, які дбайливо вибирав, — на хвилинку стає радісно. Довезли! Доправили! Допомогли! Потім починаєш розглядати уважно й стає так гірко. Адже це наша зруйнована країна. Наші, українські зруйновані будинки. Наші діти і старенькі, котрі залишилися без даху над головою. А потім знову збираєшся — і далі.

Іван СЛОБОДЯНЮК.

Фото надане автором.

Прес-служба СБУ:

«Бойовики з незаконного військового формування т. зв. Російської православної армії (РПА) планували підірвати у Херсоні офіси двох українських громадсько-політичних організацій за допомогою майже 3 кг пластиду. Злочин готувався через російські соціальні мережі, що є усталеною практикою терористів і диверсантів. У такий спосіб вербуються і найманці для участі у незаконних військових формуваннях на сході України. «Кур'єра», який мав доставити вибухівку до Херсона, було затримано в Одесі. У нього вилучено сумку з вибухівкою. Тривають оперативно-слідчі дії».

За інформацією офіційного сайту СБУ.

Що «сценарист» нам готує?

Над Донбасом нависла «лиховісна тиша». Так зване перемир'я російсько-терористичні угруповання використовують для нарощування сили. Гібриди порушують Мінські угоди: у ніч на вівторок вони обстріляли з важкої артилерії, яку мали відвести від лінії розмежування, Авдіївку й Тоненьке, повідомляє прес-центр АТО. А в понеділок на Маріупольському напрямку, поблизу селища Широкиного, практично цілий день ішов бій.

За оперативним даними групи «Інформаційний спротив», за час мирної паузи військове керівництво РФ переформатувало банди «ДНР», «ЛНР» і російських найманців у цілком боєздатну армію з єдиною системою командування. Одночасно противник заводив на окуповану територію Донбасу велику кількість техніки й озброєнь, накопичував матеріальний ресурс.

За цей час терористи, імітуючи відведення важкого озброєння, створили потужні ударні групи в усіх напрямках фронту — північному, приморському і луганському. Так, Північна тактична група підтримується відразу кількома артилерійськими формуваннями. «Особливістю дій артгруп є те, що основна частина ворожої артилерії відведена вглиб бойових порядків, хоча частина продовжує залишатися на передових вогневих позиціях. Підрозділ БМ-30 «Смерч» постійно дислокується в районі н. п. Макіївка, за потреби робить марш на заздалегідь підготовлені позиції, завдає удару й оперативно залишає позиції, при цьому для кожної установки заздалегідь розроблюються самостійні маршрути висування та відходу з позицій», — **зазначає координатор «ІС» Дмитро Тимчук.**

Судячи з оперативних зведень, мирний тайм-аут скоро закінчиться. Бойовики готують наступ на сході України по всьому фронту після 10 березня.

Тим часом західні спостерігачі моделюють можливі сценарії подальшого розвитку воєнних дій на нашій території. Так, за версією американської аналітичної компанії Strafor, Росія може як продовжити просту підтримку бойовиків Донбасу, так і спробувати окупувати всю Лівобережну Україну, **передає «Українська правда».** Експерти вважають, що противник спочатку спроможний завдати серії коротких ударів по нашому сходу, щоб залякати українське військове керівництво і скувати його в діях. А потім почати наступні військові маневри.

Іншим «обмеженим» варіантом аналітики вважають розширення території, контрольованої бойовиками, до меж Луганської й Донецької областей. Одним з найчастіше обговорюваних сценаріїв у Strafor назвали з'єднання захоплених територій Донбасу із Кримом по південному узбережжю Чорного моря. У цьому разі прогнозують наступ широким фронтом, щоб забезпечити Крим поставкою води з Дніпра і створити сухопутний коридор. Однак у цього варіанта для РФ є серйозні ризики, пов'язані з тим, що забезпечення передніх позицій залежатиме від контролю довгої, але вузької лінії узбережжя, яку важко буде контролювати.

Тому іншим можливим сценарієм американські аналітики розглядають захоплення всього південного узбережжя України з виходом у Придністров'я.

Це може повністю відрізати Україну від моря й забезпечити всі російські інтереси в регіоні, але «пов'язано з проведенням складних і небезпечних операцій на великій річці (Дніпрі) із широкою й уразливою логістикою». Щоб уникнути можливих ризиків відрізання своїх сил від забезпечення, Росія може спробувати захопити й частину Східної України з Харковом, Дніпропетровськом і Запоріжжям.

Останній сценарій, який розглядали аналітики Strafor, — це захоплення Росією всієї Лівобережної України. Але це зажадає значної кількості військ у Східній Україні та масивної кампанії у боротьбі з повстанцями в районах Києва, Харкова і Дніпропетровська.

Так чи інакше, уже мало хто вірить у реальність припинити цю війну «мирними домовленостями».

Ольга ВІТЕР.

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Людмила ОПАНАСЕНКО, Олена СКРИПКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 16 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 12 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 40 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 80000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 40405

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

